REPUBLIKA HRVATSKA
**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU**
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P Ob-253/24-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E NJ E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Nataši Marahovec Kantarević, u pravnoj stvari tužiteljice Brankice Jantoljak iz Zagreba, Samoborska cesta 160, OIB 45624536127, koju zastupa punomoćnik Boris Bilić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Matulić & Bilić d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženice Vesne Repovečki iz Vira, Site XIV. 10, OIB 48140604697, koju zastupa punomoćnik Gordan Škare, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Gordan Škare i Ivana Škare u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon održane i zaključene glavne i nejavne rasprave 15. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je između tužiteljice Brankice Jantoljak iz Zagreba, Samoborska cesta 160, OIB 45624536127 i pok. Borisa Filipaja, OIB 96921952584, postojala izvanbračna zajednica od travnja 2019. do njegove smrti 31. svibnja 2023.

II Nalaže se tuženici Vesni Repovečki nadoknaditi tužiteljici Brankici Jantoljak troškove parničnog postupka u iznosu od 3.118,91 EUR sa zateznim kamatama tekućima od 30. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

Vrijednost predmeta spora određuje se u iznosu od 6.636,14 EUR.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka u bitnome navodi da je rješenjem ovog suda poslovni broj O-4173/2023 od 5. veljače 2024. upućena na pokretanje parničnog postupka protiv tuženice, radi utvrđenja da je između tužiteljice i pok. Borisa Filipaja postojala izvanbračna zajednica u trenutku njegove smrti. Navodi da poznanstvo tužiteljice i pokojnoga seže od 2002. od kada je tužiteljica bila zaposlena u trgovačkom društvu Bioaromatica d.o.o., u vlasništvu pokojnoga, da tužiteljica nakon 2010. odlazi u mirovinu u kojem razdoblju su se tužiteljica i pokojni prijateljski zbližili, da u mirovini tužiteljica i dalje održava kontakte sa pokojnim i po potrebi vrši ispomoć u društvu Bioaromatica d.o.o. te u kojem razdoblju su još više intenzivirali svoj odnos, ali s obzirom da je pokojni bio u braku, odnos je bio održavan na emotivno prijateljskoj osnovi. Nadalje navodi da po razvodu braka pokojnoga i Mirjane Banko Filipaj, a koji je brak razveden rješenjem ovog suda poslovni broj P Ob-759/18 od 12. rujna 2018., tužiteljica i pokojni stupaju u emotivnu vezu i njihov odnos se sastoji od svakodnevnog kontakta, zajedničkog druženja i putovanja, zajedničkog spavanja u stanu tužiteljice, te se u potpunosti emotivno zbližavaju i stupaju u izvanbračnu zajednicu. Navodi da je pokojni 19. svibnja 2019. doživio moždani udar i primljen je u opću bolnicu u Puli, nakon čega je 22. svibnja 2019. zaprimljen u Vinogradsku bolnicu u Zagrebu gdje se zadržava do 7. lipnja 2019., nakon čega je pokojnom bila potrebna rehabilitacija i isti se smješta u zdravstvenu ustanovu Ćorluka u razdoblju od 10. lipnja 2019. do 6. kolovoza 2019., te za vrijeme smještaja u navedenim medicinskim ustanovama tužiteljica svakodnevno posjećuje pokojnoga i donosi sve potrebe osobne stvari i vodi brigu o njemu kao svom izvanbračnom suprugu, dok u navedenom razdoblju tuženica nije niti jednom posjetila pokojnoga, svoga brata. Nakon izlaska pokojni iznajmljuje stan u blizini stana tužiteljice, prvenstveno radi smještaja svojih osobnih stvari, te tužiteljica i pokojni žive u izvanbračnoj zajednici u predmetnom stanu i stanu tužiteljice, nakon čega pokojni prelazi u stan na adresi Šamci 8 te tužiteljica i pokojni zajednički žive na tri adrese, i to u Zagrebu, Šamci 8 i Samoborska 160 te u Pižanovcu u Istri. U svim navedenim stanovima nalazile su se stvari tužiteljice i pokojnoga, a u stanu u Istri Pižanovac još i danas, dok je iz stana u Šamci 8, tuženica u svibnju 2023. samovlasno ispraznila stvari tužiteljice. Udaljenost adrese Šamci 8, gdje je prijavljeno prebivalište pok. Borisa Filipaja i Samoborska cesta 160, gdje je prijavljeno prebivalište tužiteljice je niti 5 km, dok je adresa društva Bioaromatica d.o.o. gdje je pokojini radio i bio direktor na adresi Samoborska cesta 165, te su tužiteljica i pokojni živjeli i na adresi Šamci 8 i Samoborska cesta 160, jer su obje nekretnine svaka u njihovom vlasništvu, a prijavljeno prebivalište tužiteljice je bilo bliže radnom mjestu pokojnoga nego njegovo prebivalište i koristili bi predmetni stan za ručkove iza posla ili obavljanje određenih potreba, odmora, spavanja itd. Navodi da je s pokojnim živjela u trajnoj izvanbračnoj zajednici od proljeća 2019. do njegove smrti, u kojem razdoblju cijelo vrijeme provode zajednički, organiziraju rođendane, proslave, branje maslina, grožđa i lavande na posjedima društva Bioaromatica d.o.o. u Istri, te da je pokojni tužiteljicu predstavljao kao svoju životnu partnericu. U Istri provode kompletno ljeto, božićne i uskršnje praznike, i to u 2020., 2021. i 2022., u prosjeku 5-6 mjeseci godišnje. Navodi da tužiteljica nije imala zajedničko prijavljeno prebivalište na istoj adresi kao pokojni, međutim, s obzirom da su tužiteljica i pokojni za vrijeme cijelog razdoblja nerazdvojno živjeli na području grada

Zagreba i u Istri, Pižanovac ukazuje na njihov intezitet, kao i da tužiteljica posjeduje i dalje sve ključeve pokojnoga za Zagreb i Pižanovac, njegov mobitel, dokumentaciju zdravstvenih i rehabilitacijskih ustanova koje je koristio za vrijeme trajanja izvanbračne zajednice i ostalu dokumentaciju koju joj je dao pokojni na čuvanje. Za cijelo vrijeme trajanja zajedničkog partnerskog odnosa tužiteljica brine o pokojnom na način da pazi na njegove zdravstvene kontrole, lijekove i naručuje ga na preglede. Navodi da je za pretežitog trajanja izvanbračne zajednice vladala epidemija COVID-19 (od 20. ožujka 2020. do 11. svibnja 2023.), u kojem je razdoblju kretanje bilo ograničeno, odnosno skoro onemogućeno, kao što je bio ograničen i pristup bilo kojim upravnim tijelima, dok pokojni i tužiteljica nisu bili cijepljeni cjepivom protiv COVID-19 uslijed čega im je kao necijepljenim osobama pristup bilo kakvim upravnim tijelima bio ograničen, s time da u navedenom razdoblju pandemije nikome nije bilo prioritetno rješavanje bilo kakvih formalno statusnih stvari. Nadalje navodi da je pokojni dobio posljednji moždani 11. veljače 2023. kada je trajno završio u zdravstvenim ustanovama, a kojeg dana je pokojnom iza ručka pozlilo te tužiteljica zove hitnu i odlazi u bolnicu, prvo u Sv. Duh, nakon toga u Sestre milosrdnice Vinogradska, da istog dana na poziv doktorice koja je zaprimila pokojnoga prikuplja zdravstvenu dokumentaciju od prvog moždanog od 2019. i odnosi u bolnicu, da u telefonskom razgovoru sa dr. Budišićem koji je operirao pokojnoga saznaje da je ugrušak otklonjen i da se pokojni oporavlja i od tada svaki dan dolazi u bolnicu i donosi pokojnom njegove osobne stvari, dok pokojni izričito zahtjeva da se nikoga ne obavještava o njegovom stanju. Trećeg dana boravka u bolnici na mobitel pokojnoga zove Mirjana Pongrac (sestrična pokojnoga), na koji poziv se javlja tužiteljica i obavještava da je pokojni u bolnici te tada tuženica telefonski zove tužiteljicu da se informira o zdravstvenom stanju pokojnoga i tuženica dolazi u bolnicu četvrtog dana boravka pokojnoga u bolnici, a tužiteljica obavještava tuženicu o stanju pokojnoga putem SMS poruke 16. veljače 2023., jer tužiteljica, za razliku od tuženice dolazi svakodnevno u bolnicu. Nakon drugog moždanog u 2023., koji se dogodio pet do šest dana od zaprimanja pokojnoga u bolnicu od kada je stanje pokojnoga puno gore i nije u cijelosti pri svijesti, tuženica od tužiteljice zahtijeva predaju dokumenata pokojnoga radi navodnog osiguravanja smještaja u Krapinskim toplicama i ključeva ulaza u stubište od stana pod izlikom da njezin ključ „šteka“, te tužiteljica predaje tuženici novčanik sa svim dokumentima i karticama, ali zadržava pinove od kartica koje joj je pokojni povjerio na čuvanje. Mjesec dana prije smrti pokojnoga tuženica na adresu tužiteljice donosi tužiteljičine stvari koje su se nalazile na adresi Šamci 8 i svu hranu uz navode da pokojni ionako više neće moći tamo živjeti s obzirom da nije vjerojatno da će se moći penjati uz stepenice, dok tužiteljica predaje stvari pokojnoga koje su se nalazile na adresi Samoborska cesta 160, a koje će stvari tuženica odnijeti u Krapinske toplice kada se pokojni tamo smjesti. Nakon što je tužiteljica predala tuženici dokumente, ključeve i odjeću pokojnoga, tuženica u cijelosti nastoji isključiti tužiteljicu iz svih kontakata sa zdravstvenim djelatnicima i njezi pokojnoga. Navodi da je pokojni pokopan u grobnicu koje se odrekao u korist tuženice i uopće se nije htio tamo ukopati, da tuženica nije htjela dopustiti tužiteljici da organizira pogreb, već je to učinila tuženica, s time da tuženica nije snosila nikakve troškove pogreba, već trgovačko društvo Bioaromatica d.o.o., jer da pokojni nije bio tehnički obučen za Internet bankarstvo te je pristup njegovom računu imala direktorica Bioaromatice d.o.o., kao i Vesna Coha i s kojeg su računa plaćani svi računi pokojnoga, a tako i trošak smještaja u dom i trošah

sahrane, s time da je tuženici na njezin račun sa računa pokojnoga uplaćen iznos od 3.000,00 EUR za troškove sahrane. Također navodi da pokojni i tuženica nisu bili u odnosima na temelju kojih bi tuženica mogla imati bilo kakva saznanja o intimnom životu pokojnoga, jer da je tuženica bila zaposlena u društvu Bioaromatica d.o.o. do 2002., kada tuženica i njezine kćeri napuštaju društvo radi neslaganja sa pokojnim, nakon čega su njihovi kontakti izostali i u dvije godine imaju međusobno upućenih pet telefonskih poziva, te tuženica nije imala uvida u život pokojnoga, niti su pokojni i tuženica bili u dobrim obiteljskim odnosima, iako su bili brat i sestra, niti se pokojni na bilo koji način družio sa tuženicom, niti održavao kontakte. Tuženica ima prijavljeno prebivalište na otoku Viru, a na adresi prebivališta pokojnoga u Zagrebu, Šamci 8 uopće nije niti dolazila, niti je vodila nbrigu o zdravstvenom stanju pokojnoga, niti bila svjedok istome. S obzirom da je između tužiteljice i pokojnoga postojala životna, emocionalna i ekonomska zajednica koja je trajala više od tri godine na način da bi u razdoblju od proljeća 2019. sve do smrti pokojnoga stanovali i spavali zajedno, zajedno provodili blagdane i obiteljska druženja, da se tužiteljica skrbila o pokojnom, kao i o održavanju njegove nekretnine, zajedno su obrađivali zemlju u Istri, financijski skrbili jedan o drugome na način da su si međusobno kupovali hranu, odjeću, potrepštine i poklone, to su u cijelosti ispunjene zakonske pretpostavke za ostvarenje izvanbračne zajednice tužiteljice i pokojnoga, odnosno da su ispunjene pretpostavke koje se traže za valjanost braka. Slijedom navedenoga, specificiranim tužbenim zahtjevom predlaže sudu utvrditi da je između tužiteljice i pok. Borisa Filipaja postojala izvanbračna zajednica u razdoblju od travnja 2019. do njegove smrti 31. svibnja 2023. Potražuje troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama tekućima od donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Tuženica u odgovoru na tužbu ističe prigovor suviše nisko naznačene vrijednosti predmeta spora, jer da se radi o parnici radi utvrđenja pravnog odnosa relevantnog za nasljeđivanje imovine visoke vrijednosti, te predlaže sudu odrediti vrijednost predmeta spora u iznosu od 66.361,00 EUR na temelju odredbe čl. 40. st. 3. Zakona o parničnom postupku. Nadalje u odgovoru na tužbu i tijekom postupka u bitnome navodi da je točno da je tužiteljica rješenjem ovog suda poslovni broj O-4173/2023 od 5. veljače 2024. upućena na pokretanje predmetnog parničnog postupka protiv tuženice. Osporava da bi tužiteljica i pok. Boris Filipaj živjeli u trajnoj izvanbračnoj zajednici od proljeća 2019. do njegove smrti, te činjenične navode tužbe ističe kao šture i paušalne o tome gdje su i kada živjeli, gdje su im se nalazile stvari, kakva je bila narav njihova odnosa itd., a koji činjenični navodi predstavljaju konstrukciju koja nema uporišta u činjenicama, niti za isto tužiteljica pruža bilo kakve materijalne dokaze, već u prilog svojih paušalno iznesenih i neistinitih tvrdnji predlaže saslušanje brojnih svjedoka kao personalne dokaze. Osporava zakonom propisano trajanje izvanbračne zajednice, kao i postojanje takve životne zajednice koja bi uključivala zajednicu stanovanja, uspostavljenu emocionalnu, seksualnu te ekonomsku/financijsku i egzistencijalnu povezanost u kojoj bi međusobno zadovoljavali svoje različite životne potrebe na način koji je svojstven osobama u bračnoj zajednici, te namjeru i volji istih, a osobito pokojnoga, da između tužiteljice i pokojnoga postoji izvanbračna zajednica. Navodi da je njezin brat stanovito vrijeme održavao kontakte s tužiteljicom, ali na način da je istu predstavljao kao osobu s kojom se povremeno druži i koja mu povremeno pomaže sa spremanjem i čišćenjem, za što da bi joj se on odužio na prikladan način, da pokojni tužiteljicu nikada nije predstavio kao ženu s kojom bi bio u vezi, a ponajmanje vezi takvih karakteristika

da bi se uopće moglo razmatrati u kontekstu pravnog standarda „zajednice života“. Navodi da je tužiteljicu tako percipirala za života svoga brata, a u skladu s čime se tužiteljica i ponašala koja niti nakon smrti pokojnoga nije iskazivala ponašanje osobe koje je očekivano u slučaju da se radi o smrti (izvan)bračnog druga/partnera. Navodi da su tužiteljica i pokojni imali prijavljena prebivališta na različitim adresama, da tužiteljica nije imala u svom posjedu ključ adrese prebivališta pokojnoga i da tamo uopće nema i nije bilo osobnih stvari tužiteljice (osim par komada odjeće kojom se koristila za vrijeme čišćenja), da tužiteljica za života pokojnoga nije iskazivala očekivano ponašanje svojstveno osobi s kojom dijeli životnu zajednicu, da tužiteljica nije snosila troškove pogreba pokojnoga, da tužiteljica i pokojni, kao slobodne osobe, nisu sklopili brak, a što pokojnom nije bilo strano, jer se oženio prvi puta u odmakloj životnoj dobi i u braku proveo desetak godina, niti je pokojni, kao poduzetan i imućan čovjek, za slučaj svoje smrti (a bio je narušenog zdravstvenog stanja), osigurao na drugi način (primjerice oporukom) da tužiteljica, kao njegova navodna izvanbračna supruga, ostvari neka prava u slučaju njegove smrti. Također navodi da je radila u trgovačkom društvu Bioaromatica d.o.o. do 2003., da je prestanak radnog odnosa uvjetovan njezinim zdravstvenim stanjem i tegobama (bila je privremeno nesposobna za rad tj. koristila je bolovanje u razdoblju od šest mjeseci prije prestanka radnog odnosa), da je prestanak radnog odnosa kćeri tuženice u navedenom društvu uvjetovan studentskim obvezama kćeri, a ne neslaganjem s pokojnim. Navodi da su pokojni brat i ona čitavog života do njegove smrti bili upućeni jedno na drugo u svim životno i poslovno značajnim aspektima, da je prilikom hospitalizacije pokojnoga u veljači 2023. i prilikom njegova otpusta na daljnju skrb i njegu pokojni izričito naveo zdravstvenim djelatnicima da živi sam i da mu po otpustu iz bolnice nitko ne može pružiti pomoć (jer živi sam), a kao kontakt skrbnika naveo je broj mobitela tuženice, da je komunikaciju s medicinskim osobljem i po otpustu zahvalu za pruženu skrb i njegu pokojnoga obavljala tuženica, kao i organizirala prijevoz i smještaj pokojnoga u ustanovu za zdravstvenu njegu, preuzela platežnu odgovornost i plaćala usluge smještaja do njegove smrti, vodila kompletnu brigu o njemu i posjećivala ga te skrbila za njegove potrebe. Ujedno navodi da je organizirala, plaćala i vršila sve potrebno vezano uz pogreb i ispraćaj pokojnog, s time da je prethodno (ožujak i travanj 2023.) na trgovačko društvo, čiji su udjeli u 100%-tnom vlasništvu pokojnoga, on-line bankarstvom s tekućeg računa pokojnoga prenesen iznos od 16.000,00 EUR, što je učinila neka od direktorica, koje su i raspolagale tokenom pokojnoga te je bilo primjereno da se od dijela tog novca tuženici isplati određeni iznos za potrebe snošenja nekih od troškova vezanih uz pogreb i ispraćaj pokojnoga. Navodi da ne osporava da bi tužiteljica, u povremenom druženju s pokojnim te povremenom pomaganju i pospremanju/čišćenju prostora u kojem je boravio, imala pristup osobnim stvarima pokojnoga, ali ukazuje da je pokojni osobne dokumente koje je smatrao bitnima i koji su bili aktualni držao u velikoj torbi, koja je nakon njegove smrti nestala iz vozila koje je pokojni upotrebljavao, te može samo pretpostaviti da ih je prisvojila tužiteljica, što jasno ukazuje na njezino smišljeno postupanje. Navodi da je nakon smrti brata u kući u kojoj je živio i bio prijavljen pronašla mnogobrojne prehrambene artikle u pljesnivom stanju, kao i lijekove s odavno isteklim rokom trajanja, što pak ukazuje da nitko (pokojni svakako nije), a tako niti tužiteljica, o tome nije vodio računa. Nadalje navodi da je općepoznato kako je za vrijeme COVID-a funkcionirao čitav državni i javni sustav, kao i da je samo u kratkom razdoblju na snazi bio tzv. potpuni „lockdown“,

a da navedeno razdoblje i ograničenja nije predstavljalo zapreku osobama koje su imale stvarnu i pravu namjeru da sklope brak da isto i učine, dok nije životno logično da bi u tom razdoblju unatoč svim restrikcijama kretanja i ostalog, tužiteljica i pokojni provodili mjesece i mjesece izvan mjesta svojih prebivališta tijekom 2020., 2021. i 2022.g. tj. za vrijeme epidemije. Navodi da tužiteljica tijekom ostavinskog postupka iza pokojnoga, koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem O-4173/2023, nikada nije postavila zahtjev za izdvajanjem kućanskih predmeta sukladno odredbi čl. 76. Zakona o nasljeđivanju, a što bi bilo za očekivati ukoliko je s pokojnim vodila zajedničko kućanstvo, ako su zajednički stjecali imovinu, a tako i kućanske potrepštine i predmete, kako to tvrdi, niti je postavila zahtjev za izdvajanjem određene imovine iz ostavine, a što bi ponovno bilo za očekivati ukoliko je s pokojnim zajednički stjecala određenu imovinu, kako to tvrdi, kao što niti nakon smrti pokojnoga nije koristila prava koja proizlaze iz odredbi čl. 22. Zakona o mirovinskom osiguranju, što je također za očekivati od izvanbračnog partnera. Slijedom navedenoga, predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova parničnog postupka.

3. Tuženica je prigovorila vrijednosti predmeta spora navedenoj po tužiteljici u tužbi u iznosu od 6.636,14 EUR kao suviše nisko naznačenoj, te je sud na temelju odredbe čl. 40. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 155/23, 146/25 – dalje ZPP) vrijednost predmeta spora odredio u iznosu od 6.636,14 EUR koju je tužiteljica naznačila u tužbi sukladno odredbi čl. 40. st. 2. ZPP-a i čl. 19. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18, 51/23) i odlučio kao u izreci rješenja.
4. Tužiteljica je na ročištu za glavnu raspravu 12. studenoga 2024. specificirala tužbeni zahtjev, kojim prethodno predlaže sudu utvrditi da je između tužiteljice i pok. Borisa Filipaja postojala izvanbračna zajednica u trenutku njegove smrti, na način da predlaže sudu utvrditi da je između tužiteljice i pok. Borisa Filipaja postojala izvanbračna zajednica u razdoblju od travnja 2019. do njegove smrti 31. svibnja 2023. S obzirom da je tužiteljica dopunila tužbeni zahtjev u svezi početka trajanja izvanbračne zajednice sukladno činjeničnim navodima tužbe u smislu odredbe čl. 191. st. 2. ZPP-a, to nije riječ o preinaci tužbe, te sud odbija prigovor tuženice za protivljenje preinaci kao neosnovan.
5. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u rješenje ovog suda poslovni broj O-4173/2023-11 od 5.2.2024. (list 5-7), izvadak iz sudskog registra za trgovačko društvo Bioaromatica d.o.o. (list 8-14, 37-43), Sporazum od 12.6.2019. (list 46), Ugovor o najmu stana od 29.11.2019. (list 47-48), Ugovor o darovanju nekretnina od 18.2.2010. (list 49-50), rješenje zemljišnoknjižnog odjela ovog suda poslovni broj Z-13422/16 od 29.9.2016. (list 51), SMS poruku (list 52), grafički prikaz udaljenosti adresa sa Internet stranice (list 53, 108), Internet obavijesti o COVID-u iz 2021. (list 54-55), račune Doma za starije osobe Sanatorij Ćorluka i potvrdu o plaćanju (list 56-62, 66), račune poliklinike Perić-Staničič d.o.o. od 8.12.2021., poliklinike Imunomed od 31.7.2020. i Specijalne bolnice za ortopediju i traumatologiju Akromion od 15.10.2020. (list 63-65), medicinsku dokumentaciju za pok. Borisa Filipaja (list 67, 76-95, 105-107, 175-188, 191-198), rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Puli-Pola od 28.8.2019. (list 68-73), ponudu za operaciju Specijalne bolnice Arithera od 9.5.2019. (list 74-75), propusnicu od 28.4.2020. (list 96), Ugovor o smještaju i međusobnim pravima i obvezama od 10.6.2019. (list 97-99), Odluku o podmirivanju troškova smještaja od 7.6.2019. (list 100), Pravilnik o kućnom redu

Doma za starije i nemoćne osobe Sanatorij Ćorluka od 26.9.2014. (list 101-103), Odluku o prestanku ugovora o stalnom smještaju od 6.8.2019. (list 104), fotografije (list 117-119, 212-219, 234-236), fotografije zaslona mobitela (list 120-156), rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zlataru, Stalna služba u Zaboku poslovni broj O-373/21 od 17.5.2021. (list 170-173), mail tuženice od 3.6.2022. i 3.4.2023. (list 174, 199), korespondenciju mailom iz travnja 2023. (list 189-190), Ugovor o pružanju usluge zdravstvene njega i rehabilitacije sa privremenim stacioniranim zbrinjavanjem od 22.5.2023. (list 200-203, 233), Izjavu o plaćanju od 22.5.2023. (list 204), račun Eko Aleja d.o.o. za komunalne djelatnosti od 5.6.2023. (list 207), osmrtnicu pok. Borisa Filipaja (list 208), promet po tekućem računu pok. Borisa Filipaja (list 209-210), dopis Doma za starije osobe Sanatorij Ćorluka od 23.2.2024. (list 211), ispis prolazaka za ENC uređaj za Bioaromatica d.o.o. za razdoblje od 1.1.2019.-1.9.2024. (list 227-231), potvrdu o plaćanju Zagrebačke banke d.d. od 6.4.2023. (list 232), dopis Hrvatskog telekoma d.d. od 22.4.2025. (list 275), saslušao je svjedoke Anđelku Pejaković, Kristinu Besprska Zdjelarević, Mirjanu Pongrac, Milana Čanžeka (list 250-261), Božu Mikuša, Renatu Očić, Ivana Jovanovića, Damira Modrušana (list 263-272), Vesnu Coha, Ivana Timeka, Ivanu Lobor (Dolić), Karmen Stepić (list 280-286), Anicu Markez, Josipa Očića, Danijelu Vlahović, Teu Brkić, Željka Domitrana, Mihaela Banko (list 413-443), Roberta Brlečića, Mirjanu Banko i Darka Galanta (list 457-443), te je saslušao stranke (list 240-249). Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

6. Sud pri donošenju odluke nije uzeo u obzir Ugovore o zajmu od 25.2.1999. i 18.3.1998. (list 165-169), Priopćenje od 20.7.2023. (list 220-221), kao neodlučne pri donošenju odluke u ovoj pravnoj stvari. Nije uzeta u obzir izjava Danijele Vlahović od 10.4.2024. (list 205) i izjava Darka Halužana (list 206), a s obzirom sud u ovoj pravnoj stvari odlučuje na temelju iskaza svjedoka koji se neposredno saslušavaju u postupku pred sudom, s time da je u ovom postupku saslušana kao svjedok Danijela Vlahović, dok saslušanje Darka Halužana kao svjedoka tijekom postupka nije predloženo.
7. Sud je odbio dokazni prijedlog tužiteljice za provođenjem telekomunikacijskog vještačenja, a s obzirom na nemogućnost pribave dokumentacije u svrhu provedbe vještačenja zbog proteka vremena, kao i činjenice da se navedeni dokazni prijedlog utvrđuje nesvrsishodnim i neekonomičnim, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, sve navedeno primjenom odredbe čl. 10. st. 1. ZPP-a.
8. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio tužbeni zahtjev osnovanim.
9. Predmet spora je zahtjev za utvrđenjem izvanbračne zajednice tužiteljice i pok. Borisa Filipaja u razdoblju od travnja 2019. do smrti pokojnog, 31. svibnja 2023.
10. Među strankama nije sporno da se iza pok. Borisa Filipaja, umrlog 31. svibnja 2023., vodi ostavinski postupak pred ovim sudom pod poslovnim brojem O-4173/23, u kojem su se postupku kao zakonski nasljednici prijavili tužiteljica kao izvanbračna supruga pokojnoga i tuženica, sestra pokojnog, te da je pravomoćnim rješenjem istoga suda od 5. veljače 2024. upućena tužiteljica na pokretanje parničnog postupka protiv tuženice radi utvrđenja da je između tužiteljice i ostavitelja Borisa Filipaja postojala izvanbračna zajednica u trenutku njegove smrti. Nesporno je da je pokojni bio direktor i vlasnik trgovačkog društva Bioaromatica d.o.o. iz Zagreba, Samoborska cesta 145, u kojem su bile zaposlene obje stranke, da su tužiteljica i pokojni imali prijavljena prebivališta na različitim adresama, da se pokojni razveo od bivše supruge 12. rujna 2018., da

je pokojni doživio moždani udar 19. svibnja 2019. i bio na rehabilitaciji u zdravstvenoj ustanovi Ćorluka, a ponovni moždani udar 11. veljače 2023. od kada trajno završava u zdravstvenim ustanovama, da je pokojni preminuo u Ustanovi za zdravstvenu njegu Santa Vita, da je pogreb organizirala tuženica, da je tužiteljica u posjedu mobitela pokojnoga nakon njegove smrti, te da je broj mobitela tuženice 0912538310.

11. Sporno je da li su tužiteljica i pok. Boris Filipaj u razdoblju od proljeća 2019. do smrti pokojnog, 31. svibnja 2023. živjeli u izvanbračnoj zajednici, odnosno da li njihov odnos u navedenom razdoblju ima obilježja izvanbračne zajednice.
12. Odredbom čl. 8. st. 2. Zakona o nasljeđivanju (Narodne novine, broj 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15, 14/19 – dalje ZN) propisano je da na temelju zakona ostavitelja nasljeđuje i njegov izvanbračni drug koji je u pravu nasljeđivanja izjednačen s bračnim, a izvanbračnom zajednicom u smislu tog Zakona smatra se životna zajednica neudane žene i neoženjenog muškarca koja je trajala dulje vrijeme, a prestala ostaviteljevom smrću, pod uvjetom da su bile ispunjene pretpostavke koje se traže za valjanost braka.
13. Odredbom čl. 11. st 1. i 2. Obiteljskog zakona (Narodne novine, broj 103/15, 97/19, 47/20, 49/23, 156/23 – dalje ObZ) propisano je da se odredbe toga Zakona o učincima izvanbračne zajednice primjenjuju na životnu zajednicu neudane žene i neoženjenog muškarca koja traje najmanje tri godine ili kraće ako je u njoj rođeno zajedničko dijete ili ako je nastavljena sklapanjem braka, a izvanbračna zajednica koja ispunjava te pretpostavke stvara osobne i imovinske učinke kao bračna zajednica te se na nju na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o osobnim i imovinskim odnosima bračnih drugova, odnosno odredbe drugih zakona kojima se uređuju odnosi u poreznim stvarima, osobni imovinski i drugi odnosi bračnih drugova.
14. U smislu citiranih zakonskih odredbi učinci izvanbračne zajednice imaju potpuno isti pravni režim kao i učinci faktične bračne zajednice, te ovakvi pravni odnosi u izvanbračnoj zajednici upućuju na zaključak da je temeljna pretpostavka izvanbračne zajednice postojanje zajednice života sadržajno iste bračnoj zajednici ako traje preko tri godine, što znači da mora postojati uzajamna briga i pomaganja između izvanbračnih drugova, zajedničko stanovanje, zajedničko plaćanje režijskih troškova, troškova domaćinstva i svih drugih zajedničkih troškova, odnosno postojanje ekonomske zajednice koja se očituje u dogovornom raspolaganju zajedničkim prihodima, zajedničko održavanje domaćinstva, te druge okolnosti koje označavaju odnose u braku.
15. Da bi se odnos neudate žene i neoženjenog muškarca mogao izjednačiti s bračnom zajednicom mora postojati visoki stupanj međusobne povezanosti izvanbračnih drugova uvjetovan intenzitetom njihovih odnosa, što podrazumijeva zajedničko stanovanje, zajedničku svakodnevnicu, zajedničke financije i intimnu odanost, kao i namjeru da takva zajednica bude trajna. U takvoj zajednici izvanbračni drugovi zadovoljavaju složene životne potrebe, primjerice psihičke, emocionalne, ekonomske i druge. Pri tome činjenica da je emotivna zajednica između neudate žene i neoženjenog muškarca trajala dulje vrijeme ne znači automatski da se radi o izvanbračnoj zajednici koja bi bila u svojim imovinskopravnim učincima izjednačena s bračnom zajednicom, jer izvanbračna zajednica, osim u emocionalnom, mora u voljnom i ekonomskom smislu, ispunjavati preduvjete za izjednačavanje s bračnom zajednicom.
16. Uvidom u fotografije sud je utvrdio da se odnose na druženja tužiteljice i pok. Borisa Filipaja sa prijateljima na raznim prigodama, te na hranu i lijekove, s

isteklim rokovima trajanja, s time da sud nije u mogućnosti utvrditi od kada datiraju sve fotografije, niti gdje su snimljene.

17. Uvidom u fotografije zaslona mobitela sud je utvrdio da je nesporno riječ o mobitelu pok. Borisa Filipaja sa dolaznim i odlaznim pozivima na mobitel tužiteljice (tuženica nije osporila da je riječ o pozivima tužiteljice), da najraniji pozivi datiraju iz studenoga 2021., a najkasniji iz siječnja 2023., te je riječ o skoro svakodnevnim pozivima, i po nekoliko poziva dnevno, pri tome uzimajući u obzir slabiju čitljivost dijela dokumentacije.
18. Uvidom u dopis Hrvatskog telekoma d.d. od 22. travnja 2025. sud je utvrdio da nisu u mogućnosti dostaviti odlazno-dolazni telekomunikacijski promet registriran za pozivni broj 097/316003 na ime pok. Borisa Filipaja za razdoblje od 1. siječnja 2019. do 31. svibnja 2023., a s obzirom na zakonom propisano vremensko ograničenje zadržavanja podataka o telekomunikacijskom prometu u razdoblju od 12 mjeseci od datuma obavljene komunikacije, a koje je propisano razdoblje isteklo.
19. Uvidom u Sporazum od 12. lipnja 2019. sud je utvrdio da je sklopljen između Jasne Ezgeta i pok. Borisa Filipaja, u svrhu pozajmljivana novčanog iznosa od 52.000,00 EUR od strane Jasne Ezgeta pokojnom.
20. Uvidom u Ugovor o najmu stana od 29. studenoga 2019. sud je utvrdio da je sklopljen između najmodavca Višnje Božićević i najmoprimca pok. Borisa Filipaja kojim najmodavac daje u najam najmoprimcu stan u prizemlju na adresi Putine 1, površine 50,55 čm, na određeno vrijeme od 12 mjeseci, počevši od 1. prosinca 2019. do 30. studenoga 2020., sa svrhom stanovanja isključivo pokojnog koji se obvezuje da u predmetnu nekretninu neće useliti bilo koje treće osobe.
21. Uvidom u Ugovor o darovanju nekretnina od 18. veljače 2010. sud je utvrdio da je sklopljen između darodavatelja Veronike Filipaj i daroprimatelja pok. Borisa Filipaja, kojim darodavatelj daruje daroprimatelju nekretninu upisanu u zk.ul.br. 1480/1 k.o. Krapinske toplice, i to k.č.br. 541/5, u naravi pašnjak površine 254 čhv, odnosno 914 m2.
22. Uvidom u rješenje zemljišnoknjižnog odjela ovog suda poslovni broj Z-13422/16 od 29. rujna 2016. sud je utvrdio da je na temelju pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju poslovni broj O-329/16 od 23. veljače 2016. uknjiženo pravo vlasništva Veronike Filipaj na nekretnini – kuća u Zagrebu, Šamci 8, za korist pok. Borisa Filipaja i tuženice, svaki u ½ dijela. Nesporno je da je pok. Veronika Filipaj majka pokojnog i tuženice.
23. Uvidom u grafički prikaz udaljenosti adresa sa Internet stranice sud je utvrdio da je udaljenost između adresa Šamci 8 i Samoborska cesta 160 7,2 km (14 minuta vožnje automobilom), te da se adresa Samoborska cesta 145 nalazi u blizini adrese Samoborska cesta 160.
24. Uvidom u rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Puli-Pola od 28. kolovoza 2019. sud je utvrdio da je pok. Boris Filipaj korisnik starosne mirovine od 1. svibnja 2019. u iznosu od 530,81 EUR (3.999,38 kn) mjesečno, odnosno od 1. srpnja 2019. 543,77 EUR (4.097,03 kn) mjesečno.
25. Uvidom u ispis prolazaka za ENC uređaj za Bioaromatica d.o.o. za razdoblje od 1. siječnja 2019. - 1. rujna 2024. sud je utvrdio evidentirana vremena ulaska i izlaska prolazaka na relaciji Zagreb-Rijeka i obrnuto, i to smjer prema Rijeci u veljači (27.), ožujku (13.), lipnju (20.), kolovozu (5.) i listopadu (16.) 2020., ožujku (25.), srpnju (4.), rujnu (24.), listopadu (24.) i prosincu (23.) 2021., travnju (14.), svibnju (20.), rujnu (13.), listopadu (21.) i prosincu (18.) 2022., uz povratke prema Zagrebu od par dana do mjesec/dva (2. i 19. ožujka, 20. lipnja, 1. i 18. listopada

2020., 30. ožujka, 31. svibnja, 12. i 27. rujna, te 15. studenoga 2021., 31. siječnja, 25. travnja, 25. kolovoza, 3. i 26. listopad 2022., 12. siječnja 2023.).

26. Uvidom u propusnicu od 28. travnja 2020. sud je utvrdio da je izdana od poslodavca Bioaromatica d.o.o. za propuštanje pok. Borisa Filipaja u razdoblju od 28. travnja do 6. svibnja 2020. s razlogom izdavanja prometa i kretanja, odredište Krapinske toplice, na temelju Odluke o zabrani napuštanja mjesta prebivališta i stalnog boravka, koja je stupila na snagu 23. ožujka 2020.
27. Uvidom u Internet obavijesti o COVID-u iz 2021. sud je utvrdio da se prema sadržaju odnose na otkazivanja i zabranu održavanja vjenčanja zbog epidemije.
28. Uvidom u rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zlataru, Stalna služba u Zaboku poslovni broj O-373/21 od 17. svibnja 2021. sud je utvrdio da je donijeto u ostavinskom postupku iza pok. Ivana Vugleca iz Krapinskih toplica, Ulica Ljudevita Gaja 57, a kojim su kao zakonski nasljednici, između ostalih, utvrđeni tuženica i pok. Boris Filipaj, s time da je pokojni svoj nasljedni dio (nekretnine, pokretnine i pravo korištenja grobnog mjesta u Krapinskim toplicama) u cijelosti ustupio tuženici.
29. Uvidom u račune poliklinike Perić-Staničić d.o.o. od 8. prosinca 2021., poliklinike Imunomed od 31. srpnja 2020. i Specijalne bolnice za ortopediju i traumatologiju Akromion od 15. listopada 2020. sud je utvrdio da se odnose na izvršene medicinske usluge te da je račun bolnice Akromion naznačen na korisnika pok. Borisa Filipaja. Uvidom u medicinsku dokumentaciju (list 106-107) sud je utvrdio da se izvršene medicinske usluge – ultrazvuk abdomena i urotrakta, te ultrazvuk i CD arterija i vena nogu, u poliklinici Perić-Staničić d.o.o. odnose na pokojnog.
30. Uvidom u medicinsku dokumentaciju za pok. Borisa Filipaja sud je utvrdio da je pokojni zaprimljen u Opću bolnicu Pula 19. svibnja 2019. (prema izjavi pokojnoga nestabilan od sinoć, mučnina, baca ga u lijevo, prije tjedan dana dogodile se iste tegobe kada je i povraćao i štucao te pregledan od strane hitne medicinske pomoći Rovinj) te po obradi otpušten kući, da je 22. svibnja 2019. hitno zaprimljen u KBC Sestre milosrdnice (Vinogradska bolnica) gdje dolazi osobnim automobilom u pratnji prijatelja, a radi štucavice i nestabilnosti pri hodu, simptomi su bili prisutni nekoliko dana pred prijem, a na dan prijema su oscilirali, iz koje je bolnice otpušten 7. lipnja 2019., te da je istome dijagnosticiran pretrpljeni moždani udar, da je istoga dana u 17,30 sati sanitetskim prijevozom ustanove Ćorluka prevezen sa adrese Ulica Marije Terezije 4 (2. kat, bez lifta) u navedenu ustanovu. Nadalje je sud utvrdio da je pokojni obavio kontrolni pregled neurologa 15. srpnja 2019. kod dr. Mislava Budišića, pregled u Poliklinici Glavić 25. srpnja 2019. gdje dolazi u pratnji radi procjene za neurorehabilitaciju i iz koje je anamneze razvidno da prema izjavi pokojnoga trenutno živi u Domu za starije, s čime nije zadovoljan, kao i radiološki pregled 15. ožujka 2022. Nadalje je uvidom u ponudu za operaciju Specijalne bolnice Arithera od 9. svibnja 2019. sud utvrdio da se odnosi na uslugu operativnog zahvata koljena pokojnoga, a koji je operativni zahvat i učinjen 3. srpnja 2020. te otpušen na kućnu njegu 4. srpnja 2020. Također je sud utvrdio da je pokojni zaprimljen u KB Sveti Duh nakon što je tijekom dana prijema u vrijeme ručka, oko 14,30 sati primijetio naglu slabost lijeve ruke i noge, da je pokojni dogovorno prebačen iz navedene bolnice u KBC Sestre Milosrdnice 11. veljače 2023. zbog akutnog moždanog udara, da je hospitalizacija trajala do 22. svibnja 2023., da prema otpusnom pismu navedene bolnice (prijam pokojnog 11. veljače 2023.) pokojni živi sam, da su u skrb pokojnoga do prijama u bolnicu bili uključeni članovi obitelji, da po otpustu iz bolnice pokojnom nitko ne može pružiti pomoć, da je pokojni djelomično

informiran i educiran u bolnici o svom novonastalom stanju, da je po otpustu iz bolnice pokojni potpuno ovisan o tuđoj pomoći u svim aspektima zdravstvene njege i zbrinjavanja, da je fizičko stanje pokojnog dobro, mentalno pri svijesti, vezan za krevet, nepokretan, da pokojnom druga osoba treba dati lijekove, sa naznakom telefona skrbnika broj 0912538310, a koji je broj telefona naveden i u povijesti bolesti KBC Sestre Milosrdnice uz naznaku sestra, a pod bračno stanje navedeno nepoznato. Ujedno je sud utvrdio da je pokojni sanitetskim prijevozom prebačen iz KBC Sestre Milosrdnice u dom Santa Vita 22. svibnja 2023. radi bolničkog liječenja medicinskom rehabilitacijom u trajanju od 21 dana, a po prethodno izdanoj Epikrizi nadležnog doktora KBC Sestre Milosrdnice od 3. travnja 2023. na zahtjev obitelji radi traženja trajnog smještaja. Ujedno je uvidom u medicinsku dokumentaciju sud utvrdio da je kao adresa pokojnoga naveden Rovinj, Ulica Antonija Bazzarinija 4A, a na dokumentaciji od 2022. je kao adresa naveden Zagreb, Šamci 8.

31. Uvidom u Ugovor o smještaju i međusobnim pravima i obvezama od 10. lipnja 2019. sud je utvrdio da je sklopljen između Doma za starije osobe Sanatorij Ćorluka, Vesne Coha kao obveznika plaćanja usluge i pok. Borisa Filipaja kao korisnika smještaja (potpisan po svim ugovarateljima), da je ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme, a primjenjuje se od 7. lipnja 2019., da se obveznik plaćanja usluge obvezuje plaćati mjesečne troškove smještaja korisnika u iznosu od 816,24 EUR (6.150,00 kn) za trokrevetnu sobu, unaprijed za 30 dana.
32. Uvidom u Odluku o podmirivanju troškova smještaja od 7. lipnja 2019. sud je utvrdio da su istom propisani način obračuna troškova smještaja korisnika u slučaju privremenog izbivanja korisnika iz smještaja, otkaza ugovora ili smrti korisnika, troškovi opremanja pokojnika i nabava potrošnog sanitetskog materijala.
33. Uvidom u Pravilnik o kućnom redu Doma za starije i nemoćne osobe Sanatorij Ćorluka od 16. rujna 2014. sud je utvrdio da je propisano da su posjete korisnicima u domu dozvoljene od 14,00 do 18,00 sati svakog radnog dana, kao i subotom i nedjeljom te blagdanima i praznicima, da su korisnici ili članovi obitelji korisnika dužni najaviti dolazak službenih osoba (javni bilježnici, socijalni radnici, liječnici i dr.) u dom te da se samo o tim posjetima vode evidencije, da se korisnicima može donositi hrana u dom (čl. 17.).
34. Uvidom u račune Doma za starije osobe Sanatorij Ćorluka i potvrdu o plaćanju sud je utvrdio da su izdani na obveznika pok. Boris Filipaj/Vesna Coha te da se odnose na plaćene usluge sanitetskog prijevoza doma 7. lipnja 2019. (pokojni preuzet na adresi Marije Terezije 4, 2. kat, bez lifta), troškove medicinskih usluga i troškove smještaja za razdoblje od 7. lipnja 2019. do 8. kolovoza 2019., a da je kao platitelj računa naveden pokojni.
35. Uvidom u Odluku o prestanku ugovora o stalnom smještaju od 6. kolovoza 2019. sud je utvrdio da je istom sporazumno raskinut Ugovor o smještaju i međusobnim pravima i obvezama od 10. lipnja 2019., a koja je odluka potpisana po pok. Borisu Filipaju i ravnateljici doma, dok po obveznici Vesni Coha nije potpisana.
36. Uvidom u dopis Doma za starije osobe Sanatorij Ćorluka od 23. veljače 2024. sud je utvrdio da je izdan po zahtjevu punomoćnika tuženice od 7. veljače 2024. vezano za dostavu podataka za pok. Borisa Filipaja koji je boravio u domu u razdoblju od 7. lipnja do 6. kolovoza 2019., da je Ugovor o pružanju predmetnih usluga sklopila Vesna Coha koja je dala izjavu da će redovito podmirivati troškove smještaja, da su kontakt osobe bile Vesna Coha i Anđelka Pejaković te da je pokojni naveo da živi sam na adresi Samoborska cesta 145 u Zagrebu kao

podstanar, a prebivalište ima u Ulici Antonija Bazzarinija 4A u Rovinju, a koji je dopis izdan po v.d. ravnatelja doma Maji Vukić.

37. Uvidom u Ugovor o pružanju usluge zdravstvene njega i rehabilitacije sa privremenim stacioniranim zbrinjavanjem od 22. svibnja 2023. sud je utvrdio da je sklopljen između Ustanove za zdravstvenu njegu Santa Vita, zastupane po ravnateljici Danijeli Vlahović, pacijenta pok. Borisa Filipaja i obveznice plaćanja Vesne Repovečki, ovdje tuženice (potpisan po svim ugovarateljima), da se pokojni prima na privremeno stacionarno zbrinjavanje, da će informacije o zdravstvenom stanju pacijenta ustanova davati samo članovima uže obitelji (djeci i bračnom drugu korisnika), obvezniku plaćanja, skrbniku, osobi koju za to posebnom odlukom ovlasti pacijent (u slučaju ako pacijent nema djecu i bračnog druga ili ako je to izričiti zahtjev pacijenta), da se obveznik plaćanja obvezuje plaćati cijenu usluge smještaja u iznosu od 1.000,00 EUR mjesečno.
38. Uvidom u Izjavu o plaćanju od 22. svibnja 2023. sud je utvrdio da je dana po tuženici kojom prihvaća obvezu plaćanja troškova smještaja pok. Borisa Filipaja u Ustanovu Santa Vita.
39. Uvidom u potvrdu o plaćanju Zagrebačke banke d.d. od 6. travnja 2023. sud je utvrdio da je sa računa pok. Borisa Filipaja plaćen iznos od 200,00 EUR Ustanovi Santa Vita, prema opisu plaćanja predujam za Filipaj Boris. Da je riječ o računu pokojnoga sud je utvrdio uvidom u promet po tekućem računu pok. Borisa Filipaja.
40. Uvidom u SMS poruku sud je u sadržaj iste utvrdio da je riječ o obavijesti da je jučer pok. Boris Filipaj bio malo bolje, da ga vodi dr. Mislav Budišć, neurolog, broj telefona 3787018, koji se može nazvati od 13-14 sati, dok je uvidom u medicinsku dokumentaciju, odnosno povijest bolesti (list 178) sud utvrdio da navedena poruka datira iz vremena dok je pokojni bio smješten u KBC Sestre Milosrdnice, pod vodstvom dr. Mislava Budišića.
41. Uvidom u mail tuženice od 3. lipnja 2022. sud je utvrdio da je upućen gđi. Anđelki, da prema sadržaju u dogovoru s pok. Borisom Filipaj moli da tuženici pošalju, osim mješavine čaja, zasebno podbjela, matičnjaka, komorača, da javi kada je spremno da tuženica nekoga pošalje po to, uz naznaku broja tuženice 0912538310, dok je uvidom u mail tuženice od 3. travnja 2023. sud utvrdio da je upućen Ustanovi Santa Vita vezano za slanje određene dokumentacije (sadržaj poslanoga nije vidljiv).
42. Uvidom u korespondenciju mailom iz travnja 2023. sud je utvrdio u sadržaj da je riječ o pohvali tuženice upućenoj medicinskom osoblju koje je primijetila za vrijeme dvomjesečnog dolaska u pacijentu pok. Borisu Filipaju.
43. Uvidom u račun Eko Aleja d.o.o. za komunalne djelatnosti od 5. lipnja 2023. sud je utvrdio da se odnosi na trošak pogreba pok. Borisa Filipaja u iznosu od 172,54 EUR.
44. Uvidom u promet po tekućem računu pok. Borisa Filipaja sud je utvrdio da su po istome izvršene uplate pozajmice, i to 15. veljače 2023. u iznosu od 15.000,00 EUR društvu Bioaromatica d.o.o. te 13. ožujka 2023. u iznosu od 1.000,00 EUR društvu Histria Aromatica d.o.o., kao i da su po istome plaćani troškovi pružateljima komunalnih i javnih usluga.
45. Uvidom u osmrtnicu pok. Borisa Filipaja sud je utvrdio da su kao ožalošćeni navedeni sestra Vesna, šogor Mladen, nećakinje Petra i Nives sa obiteljima, te ostala tugujuća rodbina.
46. Iz iskaza tužiteljice u bitnome proizlazi da je pok. Borisa Filipaja poznavala od ranije, jer su živjeli u istom kvartu, a 2002. počela je raditi u njegovoj tvrtki. Od

početka zaposlenja bili su bliski, gajili su međusobne simpatije, gotovo svakodnevno zajedno pili kavu i odlazili na gablec, pokojni je tužiteljicu cijenio i među njima se osjećala ljubav. Za petu godišnjicu njezina rada poklonio joj je lančić koji i danas nosi, govorio da mu je jako draga, a na proslavama u tvrtki uvijek su zajedno plesali. Pokojni se 2005. oženio, a kako je i tužiteljica tada bila u braku, između njih u tom razdoblju nije došlo do dubljeg odnosa. Tužiteljica se razvela 2008., a 2010. otišla je u prijevremenu mirovinu. I nakon umirovljenja povremeno je tijekom ljetnih mjeseci dolazila raditi u tvrtku pokojnoga, kada bi je on pozvao radi pomoći zbog povećanog opsega posla. Tako ju je u ožujku 2019. pozvao na ispomoć zbog velike narudžbe za Split. Pokojni se 2018. razveo od supruge i u tom razdoblju bilo mu je teško. Želio je razgovarati s tužiteljicom i jednoga dana došao u njezin stan kada joj je rekao da mu je bivša supruga nakon razvoda željela sve uzeti, dok je tužiteljica drukčija, jer je svojem bivšem suprugu sve ostavila. Nazvao ju je odgovornom osobom i rekao da bi njih dvoje mogli biti zajedno. U svibnju 2019. pokojni je otišao u Istru, gdje je imao restoran koji je u to vrijeme već bio zatvoren, ali su postojali poslovi koje je još trebalo dovršiti, a tužiteljica je ostala u Zagrebu, jer je radila kao ispomoć u tvrtki pokojnoga. S obzirom da se pokojni nije osjećao dobro, njegov zaposlenik Ivan Jovanović odveo ga je u bolnicu u Puli, gdje mu nisu utvrdili uzrok tegoba. Pokojni se zatim sjetio neurologa Mislava Budišića, kojega je upoznao u svom restoranu u Istri, te ga je Ivan Jovanović odvezao u Zagreb, u Vinogradsku bolnicu kod tog doktora, gdje je utvrđeno da je doživio prvi moždani udar. Ivan Jovanović donio je stvari pokojnoga u tvrtku, a zaposlenik u prodaji Davor Strineka preuzeo je stvari i zajedno s tužiteljicom otišao u bolnicu. Pokojni je u bolnici proveo približno dva tjedna. U to je vrijeme imao prijavljeno prebivalište u Rovinju, gdje je sa sada već bivšom suprugom imao stan, dok je u Zagrebu imao unajmljen stan u Marije Terezije, a u kojem stanu je tužiteljica dočekala pokojnoga po otpuštanju iz bolnice, donijela mu je i ručak. Pokušavao se tada ustati, ali je teško hodao, a probleme su mu dodatno otežavala bolesna koljena i povećana tjelesna težina. Kolegica iz tvrtke Anica Markez imala je poznanstvo u Sanatoriju Ćorluka, te je dogovoreno da pokojni ondje ode na oporavak. Po njega je došao sanitetski prijevoz, a tužiteljica je svojim prijevozom otišla za njim, jer nije mogla ući u sanitetsko vozilo. U sanatoriju ga je posjećivala svakoga dana i donosila sve što mu je bilo potrebno. Ugovor o smještaju u Sanatoriju Ćorluka potpisale su zaposlenice tvrtke, vjerojatno knjigovođa Vesna Coha, jer se smještaj plaćao iz sredstava tvrtke. Ne sjeća se je li u ugovoru navedena kao kontakt-osoba, ali za time nije bilo potrebe, jer je pokojni tada normalno komunicirao, a tužiteljica ga je svakodnevno posjećivala. Po izlasku iz sanatorija pokojni je boravio u tužiteljičinu stanu, a povremeno je odlazio u stan u Marije Terezije, gdje bi povremeno prespavao. Pokojni se brzo oporavio i ponovno počeo hodati te je već u rujnu 2019. počeo voziti automobil. Tijekom 2019. njih su dvoje češće boravili u tužiteljičinu stanu. Pokojni bi nakon posla dolazio k njoj, katkad bi ondje prespavao, a katkad bi noć proveo u stanu u Marije Terezije, iako je tada češće prespavao kod tužiteljice, a nakon što se 1. prosinca 2019. preselio u stan u Putinama 1, češće je noćio u tom stanu, ostao bi kod tužiteljice do približno 22 sata. Stan u Marije Terezije prodavao je njegov vlasnik, zbog čega se pokojni preselio u stan u Putinama 1, gdje je ostavio svoje stvari. Tužiteljica je objasnila da je njezin stan imao samo tridesetak četvornih metara te da su joj često dolazili kći i unuci, zbog čega ondje nije bilo dovoljno prostora za sve pokojnikove osobne stvari, a i kako bi imao vlastiti prostor u koji bi se mogao povući kada bi želio mir.

Za stan u Putinama imao je ugovor o najmu prema kojem ga je mogao koristiti samo on. Božić i Novu godinu 2019. dočekali su zajedno. U veljači 2020. zajedno su otišli u Istru, gdje je pokojni imao najviše svojih stvari i gdje je i prije toga najviše boravio. Tijekom 2020. pokojni je dogovarao sa svojom sestrom preseljenje u tavanski stan obiteljske kuće u Šamcima, koju su imali u suvlasništvu, odnosno pokojni manji suvlasnički dio kuće. Iako su kuću ranije pokušavali prodati, nisu je uspjeli prodati. S obzirom da je gornji stan trebalo osposobiti za stanovanje, obavljeni su radovi poput krečenja, bojanja drvenine i radova na centralnom grijanju. Pokojni se u kuću preselio u svibnju 2020. te iako je stan već bio namješten, trebalo je urediti neke pojedinosti, a tužiteljica je pomogla urediti prostor i počistiti ga. U tom je razdoblju pokojni prodao stan u Rovinju, iz kojeg je prenio veliki krevet, ormar (nikada ga nije sastavio, jer je bio previsok) i kauč u stan u obiteljskoj kući. Tijekom 2020. više su boravili u kući pokojnoga, kao i u stanu tužiteljice, a mnogo vremena provodili su i u Istri (od srpnja sve do prosinca 2020., sa povremenim dolascima u Zagreb), dok je tužiteljica povremeno boravila kod svojeg oca o kojem je trebala brinuti, koji je tada imao 99 godina i živio približno deset minuta hoda od kuće u Šamcima. U svibnju 2020. proslavili su pokojnikov 65. rođendan kod zajedničkog prijatelja Damira Jakopovića, u sjenici na Gornjem Vrapču. Tužiteljica je ispekla tortu, a proslavi je prisustvovalo više prijatelja i poznanika te je bila organizirana i glazba. U lipnju su proslavili njezin rođendan u njezinu stanu, gdje su došli samo njezina kći i unuci zbog male veličine stana. Zajedno su odlazili i u trgovine radi opremanja stana u kući, te su u West Gatu kupili televizor u trgovini Santa Domenica i druge potrebne sitnice. U srpnju 2020. pokojnoga su sve više boljela koljena te je 9. srpnja te godine u privatnoj poliklinici Arithera operirao lijevo koljeno. Nakon operacije odmah je otpušten kući, a sljedećeg dana došao je doktor Matić iz poliklinike kako bi preuzeo novac za zahvat, jer je operacija bila privatna. Operacija nije bila uspješna, jer se nakon nekoliko dana noga upalila, a pokojni je dobio streptokoknu infekciju. Tužiteljica je pozvala hitnu pomoć, koja mu je odmah dala antibiotik. Nogu je držao povišeno, stanje se ubrzo smirilo i oporavio se. Krajem srpnja zajedno su otišli u Imunomed na kontrolni pregled infektologu Vitomiru Bureku nakon čega su nastavili boravak u Istri. Tijekom srpnja 2020. preminuo je tužiteljičin otac, zbog čega je imala više vremena za njih dvoje. 5. kolovoza 2020. otišli su u Istru, a iako se pokojni još služio štakama, sam je vozio automobil. Ondje su ostali do studenoga, a pokojni je svakodnevno odlazio na rehabilitaciju u Rovinj, gdje se vozio sam, jer tužiteljica ne vozi, dok bi poslijepodne svakoga dana odlazili na kupanje u Bale kako bi pokojni močio operiranu nogu u moru. Tužiteljica je opisala njihovu svakodnevicu u Istri tako da bi pokojni ujutro uzimao Andol i lijekove za tlak, pio rakiju koju je uzimao radi cirkulacije te limunadu, a potom bi zajedno popili kavu. Uz kavu bi pokojni popušio dvije cigarete, nakon čega tijekom dana više nije pušio. Zajedno su pripremali ručak, a navečer bi gledali televiziju. Pokojni bi je često grlio, jer mu je nedostajala nježnost, kao i tužiteljici. Po povratku u Zagreb u studenome pokojni je ishodio novu osobnu iskaznicu sa adresom prebivališta u Šamcima. Za Božić 2020. bili su kod prijatelja u Vrapču, a Novu godinu dočekali su u kući u Šamcima, gdje su zajedno kitili imelu koju su donijeli iz Istre i pripremali večeru, a navečer su im došli prijatelji (susjedi). Imali su zajedničke interese i aktivnosti te su sve zajedno radili, u Istri su zajedno brali grožđe, kapare i smilje te obrađivali vrt. U listopadu 2020. organizirali su berbu maslina, a isto su ponovili 2022., kada su im se pridružili pokojnikov bratić i njegova supruga. Tijekom boravka u Istri često su im

dolazili susjedi i prijatelji, među ostalima, Ivan Jvanović, koji ih je svakodnevno pitao treba li im što donijeti, kum (od bivše supruge pokojnoga) Darko Galant iz Rovinja, a u srpnju 2020. knjigovođa Robert Brlečić. Također, odlazili bi u mjesto Funtane kod Tomislava Kovačića. 2020. upoznali su prijatelje iz Makedonije, s kojima su se često družili i odlazili na izlete, a koji su 2022. došli k njima na berbu grožđa. Pokojni je volio društvo, kao i provoditi vrijeme s tužiteljicom. 13. siječnja 2021. pokojni je bio naručen na kontrolu u Vinogradskoj bolnici, na koju je otišao taksijem kojim je upravljao njegov prijatelj, dok je tužiteljica ostala kod kuće pripremati ručak. Tijekom 2021. i 2022. nastavili su izmjenjivati boravke u Zagrebu i Istri, pri čemu su veći dio vremena provodili u Istri, te su tako u proljeće i ljeto do početka jeseni 2021. boravili u Istri, povremeno se vraćajući u Zagreb, a u Istri su boravili i tijekom božićnih i novogodišnjih blagdana te su se u Zagreb vratili 18. siječnja 2022. Tijekom 2022. boravili su u Istri u proljeće, ljeto, jesen i za božićne i novogodišnje blagdane, uz povremene dolaske u Zagrebu, gdje bi više boravili u kući u Šamcima. Tužiteljica je povremeno iz Istre sama odlazila u Zagreb na dva do tri dana kako bi povjerila kuću u Šamcima, jer je kuća prokišnjavala, bilo je problema i s jednim radijatorom. U ožujku 2022. naručila je pokojnog na ultrazvuk krvnih žila vrata radi kontrole zdravstvenog stanja. U svibnju 2022. zajedno su otišli u Vinogradsku bolnicu kako bi pokojni obavio MNG nogu. 8. prosinca 2022. zajedno su otišli u polikliniku Perić Stanić radi gastroenterološkog pregleda pokojnog, a pokojni, osim problema s nogama, nije imao drugih značajnijih zdravstvenih tegoba. Nije želio uzimati lijek Marivarin za razrjeđivanje krvi, jer se bojao krvarenja nakon što je čuo da je njegov prijatelj zbog tog lijeka iskrvario. Za Novu godinu 2022. pozvali su prijatelja Stjepana Klitića, koji je imao trgovinu u Puli, te su i tu Novu godinu dočekali u Istri. U Istri su bili jako sretni gdje su planirali preseliti za stalno. Zajednički projekt im je bio izgraditi kuću na brdu u mjestu Pižanovac, gdje se ranije nalazio njegov restoran. Pokojni je dogovarao poslove s geodetom, a na parceli je već bio planiran prostor na kojem bi se kuća mogla sagraditi. Dolazili su i potencijalni kupci koji su trebali kupiti dio zemljišta. Pokojni je želio najprije riješiti stvari vezane za tvrtku, odvojiti tvrtku Bio Aromaticu od Histria Aromatica i zatim prodati Histria Aromaticu, kako bi tužiteljicu i sebe materijalno osigurao te realizirao planiranu izgradnju kuće. O vjenčanju su razgovarali na početku veze, oboje su govorili da im se ne žuri, da nakon što izgrade kuću u Pižanovcu da bi mogli to realizirati, a kasnije nisu pokretali to pitanje, jer su imali druge prioritete, kao što je operacija koljena pokojnoga, epidemija bolesti COVID-19 te sređivanje sve za nekretninu u Istri. Pokojni je na početku njihova odnosa govorio da ne želi da nakon njegove smrti sve naslijedi njegova sestra na koju je bio ogorčen, jer je smatrao da su ga ona i njezina obitelj oštetili prilikom nasljeđivanja imovine iza njihove pokojne majke, koja je kuću ostavila sestri. Također, razišli su se u lošim odnosima nakon što su prestali zajedno raditi u tvrtki Bio Aromatica. Pokojni je govorio da želi sastaviti oporuku, da bi tužiteljicu sigurno zbrinuo kada odvoji tvrtku od brda, te da bi dio imovine namijenio u humanitarne svrhe, odnosno nadarenoj djeci, da najprije mora urediti odnose između svojih tvrtki i riješiti pitanje zemljišta u Istri, a tek zatim sastaviti oporuku. Tuženica im nije dolazila u posjete, ni u kuću u Šamcima, niti u Istru. Pitala je pokojnoga zašto ne pozove sestru i zašto ne održava odnose s nećacima, ali o tome nije želio razgovarati. Pokojni sa sestrom nije bio u dobrim odnosima te su se čuli samo nekoliko puta. Majka pokojnoga umrla je u vrijeme kada je tužiteljica već bila u mirovini, a ona i pokojni tada nisu bili u tako intenzivnim kontaktima. Poznato joj je da je pokojni imao ujaka, koji je preminuo

2021. Pokojni joj je rekao da je pozvan na nasljedstvo iza ujaka te da je svoj nasljedni dio prepustio onome tko ga želi, pri čemu je njegova sestra izrazila želju da ga dobije. Također joj je rekao da sestra ne forsira prodaju kuće u Šamcima, dok se on ne sredi, odnosno dok se u Istri ne izgradi nekretnina i ne proda, što je i planirao. Tužiteljica i pokojni imali su zasebne financije, ali su se o kupnji stvari zajednički dogovarali i u tom pogledu nisu imali problema. Hranu su plaćali zajedno, dok je tužiteljica podmirivala režije svojeg stana, a pokojni je režije svojih stanova plaćao iz sredstava tvrtke. Smatra da režijski troškovi nisu bili veliki, a troškovi za stan u Marije Terezije i Putinama plaćali su se preko tvrtke, da kada se pokojni preselio u kuću u Šamcima, više nije imao stan u Putinama, a da su većinu vremena provodili u Istri te troškovi u stanovima u Zagrebu nisu niti bili veliki. Sve financije pokojnog, još prije prvog moždanog udara, vodile su djelatnice firme Anđelka Pejaković i Kristina Besprska Zdjelarević, koje je imenovao direktoricama tvrtke nakon prvog moždanog udara i kojima je prepustio vođenje poslova tvrtke. Odnos tužiteljice s Anđelkom Pejaković i Kristinom Besprska Zdjelarević bio je dobar te su svi zajedno radili i slagali se kao članovi obitelji, jer je bila riječ o manjoj tvrtki. Pokojni se nije služio internetom, internetskim bankarstvom ni pisanjem poruka putem mobitela, a nije pisao ni elektroničku poštu, te su zaposlenice obavljale financijske poslove, uključujući plaćanje računa za stanove. Tužiteljica se također nije posebno služila internetskim bankarstvom. Tužiteljica je prala i glačala pokojnikovu odjeću dok su boravili u Istri, dok je u prostorijama tvrtke Bio Aromatica postojala perilica rublja u kojoj se prala radna odjeća, a ondje je odjeću prao i pokojni te nije želio da se tužiteljica time dodatno opterećuje, jer je u tvrtki bila zaposlena čistačica koja je obavljala takve poslove. U kući u Šamcima nije bilo perilice rublja. Tijekom epidemije bolesti COVID-19 putovala je s pokojnim u Istru, unatoč mjerama ograničenja putovanja. Nadalje iz iskaza proizlazi da su se 18. siječnja 2023. tužiteljica i pokojni vratili u Zagreb, jer je pokojni imao dogovoren sastanak s geodetom 2. veljače 2023. radi odvajanja dijela zemljišta na brdu u Istri, a nakon kojeg sastanka je bio vrlo uzrujan, jer je shvatio da je riječ o kompliciranoj situaciji. 11. veljače 2023. ujutro probudili su se, pokojni je ustao nakon tužiteljice, a prethodnog dana kupili su teletinu u Konzumu za ručak. Tužiteljica je primijetila da se pokojni ponaša neobično te ga je pitala osjeća li se dobro, odgovorio je da se osjeća čudno. Pripremila je čaj pokojnom, a on je uzeo lijekove zbog nadutosti, otišao se otuširati i potom odmarati. Dok je pripremala ručak, pokojni je zaspao. Nakon što se probudio, pitao ju je kada će ručak, a za vrijeme ručka dobro je jeo i zatražio gemišt. Tužiteljica mu je rekla da bi bilo bolje da ne pije alkohol, jer se ne osjeća dobro te mu je pripremila limunadu. Već tijekom ručka primijetila je da mu lijeva strana tijela klone i rekla mu da će pozvati hitnu pomoć. Iako je pokojni rekao da to nije potrebno, pozvala je hitnu pomoć, koja ga je odvezla u bolnicu na Sveti Duh. Kako je trebalo pribaviti njegovu raniju medicinsku dokumentaciju, nazvala je zaposlenicu Anđelku Pejaković, koja je odmah došla iz tvrtke. Zajedno su njezinim automobilom pratile sanitetsko vozilo do bolnice, nakon čega je Anđelka Pejaković otišla. Pokojni je iz bolnice na Svetom Duhu premješten u Vinogradsku bolnicu, jer se ondje liječio i nakon prvog moždanog udara. Tužiteljica je taksijem otišla u Vinogradsku bolnicu, gdje su joj rekli da nema smisla da čeka, jer je pokojni u operacijskoj sali i da nazove telefonom. Uspjela je dobiti bolnicu tek oko 22 sata, kada joj je liječnik rekao da je pokojni doživio moždani udar i da je jedva preživio. Sljedećeg dana posjetila ga je u bolnici. Pokojni joj je rekao da drugi moždani udar nije ništa u usporedbi s prvim, ali je

nakon nekoliko dana doživio u bolnici i treći moždani udar. Sestrična pokojnoga nazvala je njegov mobitel, javila se tužiteljica i obavijestila da je imao moždani udar i da je u bolnici, iako joj je pokojni izričito rekao da nikome ne govori što se dogodilo. Sestrična je o tome obavijestila tuženicu, nakon čega se tužiteljica čula sa tuženicom kojoj je prenijela informacije i dala podatke o liječniku, a tuženica je rekla da će pokušati pribaviti informacije izravno od liječnika. Tužiteljica je pokojnog svakodnevno posjećivala u bolnici. Nakon trećeg moždanog udara pokojni je bio u polusvjesnom stanju, dobio je infekciju i dekubitus. Kako je pokojni nakon otpusta iz bolnice trebao ići na rehabilitaciju u Krapinske toplice pripremila je sve njegove stvari u kofer te je tuženica došla preuzeti stvari i rekla da ima poznanstvo u Krapinskim toplicama te da će pokušati organizirati smještaj kada pokojni bude otpušten iz bolnice. Tom je prilikom zatražila i ključ kuće u Šamcima te pokojnikove dokumente, što joj je tužiteljica predala. Pokojni nije dočekao planiranu rehabilitaciju u Krapinskim toplicama. 23. svibnja 2023. otpušten je iz bolnice, a tuženica ga je smjestila u stacionaru Santa Vita kraj Krapinskih toplica, te je pokojni tada bio u teškom, polusvjesnom stanju. Smještaj je plaćen s računa tvrtke pokojnoga, a plan je bio da nakon poboljšanja zdravstvenog stanja ode na rehabilitaciju. Za posjet pokojnom u stacionaru trebalo se najaviti dva dana unaprijed. 25. svibnja 2023. posjetila ga je zajedno s djelatnicom Kristinom te mu donijela juhu kako bi nešto pojeo. Pokojni je tada bio u vrlo lošem stanju. Preminuo je 31. svibnja 2023. Pokojni je mogao dati osobne podatke prilikom prijema u Vinogradsku bolnicu kada je jedino bio priseban, dok je tužiteljica dala svoje osobne podatke prilikom dolaske hitne pomoći po pokojnoga. U organizaciji pogreba pokojnoga nije sudjelovala, jer to tuženici nije odgovaralo, a tužiteljica nije mogla dokazati svoj status izvanbračne supruge, jer pokojni i njegova sestra nisu bili u osobnom kontaktu. Tuženica je organizirala pogreb, ali su troškovi plaćeni s računa pokojnikove tvrtke. U pogledu pokojnikovih želja vezanih uz pokop, nije želio biti pokopan u obiteljskoj grobnici u Krapinskih toplica. Ispričao joj je da mu je sestra prije Nove godine 2022. donijela uplatnicu za grobno mjesto u toj grobnici, zbog čega se uzrujao, kao i da želi biti pokopan na brdu u Istri, iako je bio svjestan da to nije moguće. Tuženica joj je rekla da će pokojni biti pokopan u obiteljskoj grobnici. Organizaciju smještaja u stacionar Santa Vita prepustila je tuženici, jer je njihova sestrična radila u Krapinskim toplicama, a stacionar se nalazio u blizini. Željela je da pokojni što prije dobije potrebnu rehabilitaciju te je smatrala da je u tom trenutku najvažnije učiniti ono što je najbolje za njega. Medicinsku dokumentaciju potrebnu za rehabilitaciju pribavila je tuženica, koja je organizirala njegov daljnji smještaj. Tužiteljica je objasnila da je njezin stan od tvrtke i stana u Putinama, kao i kuća u Šamcima od kuća u kojoj je živio njezin otac, bili na malim međusobnim udaljenostima (sve na 10-tak minuta pješke), a da je stan u Vrapču u kojem je pokojni imao svoje stvari bio udaljen jednu autobusnu stanicu od njezina stana. Nije joj poznat gospodin Ivan Vuglec, osim što zna da je pokojni imao ujaka s tim imenom, koji je preminuo 2021.

47. Iz iskaza tuženice u bitnome proizlazi da je njezin pokojni brat imao suvlasnički udio od 25 % u obiteljskoj kući u Šamcima, dok je ostatak pripadao njoj. Nakon smrti njihove majke, majka joj je ostavila polovicu kuće, jer se ona brinula o majci, dok brat za majčina života nije želio preuzeti tu obvezu, već je većinom boravio u Istri i bio usmjeren na svoje poslove ondje. Pokojni brat se na ostavinskoj raspravi iza majke nije odrekao grobnice, premda mu je tuženica to ponudila. Kuća u Šamcima velika je i prikladna za stanovanje, a brat je imao gornji kat, gdje

je tijekom cijelog vremena držao svoje stvari. Pokojni brat joj je rekao da ne želi živjeti u kući, jer mu predstavlja preveliku obvezu, te su se u siječnju 2020. suglasili da je prodaju. Međutim, u travnju 2020. nazvao ju je i rekao da se predomislio te da bi se ipak želio preseliti u kuću. Tuženica se s tim složila te se pokojni brat u svibnju 2020. preselio na gornji kat, koji je pripadao njegovu suvlasničkom dijelu. U kući je trebalo obaviti samo manje radove povezane s vodom za centralno grijanje te je kuća cijelo vrijeme bila u funkciji stanovanja. Tuženica je povremeno dolazila u kuću, obično do podne, ali ondje, nikada nije zatekla tužiteljicu. U nekoliko navrata zatekla je u kući neuredno stanje te je pitala pokojnog brata treba li nekoga angažirati za čišćenje, a odgovorio je da to nije potrebno, jer ima Brankicu Lončarić, koju je opisao kao osobu koju poznaje iz škole, navodeći njezino djevojačko prezime. Rekao joj je da ta žena dolazi počistiti i da joj se za to primjereno oduži, a nikada nije opisao tužiteljicu kao njemu dragu osobu, niti ju je predstavio kao partnericu, djevojku, suprugu ili izvanbračnu suprugu tuženici, niti drugim članovima obitelji, kao što tužiteljicu nije niti doveo bilo kome u obitelji. Prema njezinom mišljenju, pokojni brat je prema tužiteljici gajio samo prijateljske osjećaje, dok je tužiteljica možda prema njemu osjećala puno više. Pokojni brat se 2018. razveo te nakon razvoda dugo nije uspijevao prodati svoj stan, a opisala ga je kao osobu koja nikada nije bila osobito rastrošna. U kući u Šamcima nije vidjela predmete koji bi upućivali na to da ondje živi žena, a primijetila je samo jednu vrećicu s nekoliko ženskih odjevnih predmeta (hlače, majica, vesta, cipele), a pokojni brat joj je rekao da te stvari pripadaju gospođi koja dolazi pomagati mu. Susjedi koji žive oko obiteljske kuće redovito su obavještavali tuženicu o svemu što se događa, te je tako i od njih saznala da je pokojni brat tijekom 2018., dok je još bio u braku, imao vezu sa ženskom osobom s kojom je kratko vrijeme živio i zaposlio je, a s kojom se hvalio svima, dok tuženica tu ženu nije upoznala. Od susjede koja živi iza kuće nedavno je saznala da je ta susjeda samo jednom vidjela neku ženu kako pere prozor u kući. Izvanbračni suprug susjede Ane ispričao je tuženici da je jednom pitao pokojnog je li ikada imao spolni odnos s tužiteljicom, na što je pokojni da ona nije njegov tip. Također je navela da je susjeda Ivana Knapić jednom prilikom postavila pitanje o ženi koja dolazi bratu, a susjeda Ana odgovorila joj je da ta žena dolazi pomagati pokojnom. Pokojni brat govorio je tuženici kako će nakon njegove smrti sve naslijediti njezina djeca, jer on nema vlastitih nasljednika, a iste informacije je čula i od sestrične Pongrac i ujaka Ivana Vugleca koji je pokojnom govorio da zašto ne sastavi oporuku, dok je brat odgovarao da će ionako sve naslijediti djeca njegove sestre te da ga to nije osobito brinulo. Pokojni brat nije želio biti pokopan u Istri, što se promijenilo nakon razvoda braka, jer dok je živio s bivšom suprugom u Istri, možda mu je bilo važno tamo biti pokopan. Također, nije planirao izgraditi kuću na brdu u Istri, već je želio riješiti pitanje odvajanja tvrtke Histria Aromatica i njezine prodaje zbog čega je tražio elaborat kako bi odvojio tvrtku i prodao je, čak i po nižoj cijeni, a ne kako bi u poznijim godinama gradio kuću. Tužiteljica je odlazila s bratom u Istru kako bi mu pomagala pri odlasku na plažu, jer je zbog problema s hodanjem trebao pomoć, te kako bi mu pomogla u čišćenju, a pokojni brat znao se žaliti da je tužiteljica tijekom boravka u Istri odlazila s prijateljicom ili vodila unuku na more negdje drugdje, to joj je ispričala sestrična Pongrac. Smatrala je da su je zaposlenice Anđelka Pejaković i Kristina Besprska Zdjelarević nastojale udaljiti, jer su one preuzele vođenje poslova u tvrtki nakon što je pokojni brat tijekom posljednje godine života u tvrtku dolazio možda jednom u dva tjedna, i to na približno sat vremena. Što se tiče

odnosa tuženice i pokojnog brata tijekom 2019. komunicirali su rijetko, a u kasnijim godinama telefonski su se čuli svaka dva do tri mjeseca, dok su se osobno viđali pet do šest puta godišnje. Tuženica je povremeno živjela u Zgrebu, a povremeno na Viru, gdje je prijavljena od 2012., a njezin boravak se izmjenjivao tako da bi pola godine bila na jednoj, a pola godine na drugoj adresi, ali ne u kontinuitetu. Pokojni brat čest je odlazio sestrični Pongrac u Krapinske toplice i tužiteljicu nikada nije vodio sa sobom, odnosno tužiteljicu je sestrična upoznala samo jednom, kada ju je brat doveo usput na približno sat vremena, a tada tužiteljicu nije predstavio kao izvanbračnu suprugu, niti je na bilo koji način dao naslutiti da su u vezi. Prema onome što joj je prenijela sestrična Pongrac, jednom prilikom sestrična je pokojnom bratu rekla da ga tužiteljica lijepo gleda, na što je on odgovorio da ga ona može gledati, ali da on prema njoj ništa ne osjeća i da ga ne privlači. Tuženica je navela da je bila zaposlena u tvrtki Bio Aromatica od 1996. do kraja 2002., a tvrtku je napustila, jer joj je posao predstavljao velik stres i zbog toga je imala zdravstvenih problema te za vrijeme rada u tvrtki nije bila u sukobu s bratom. U tvrtki je radila i njezina kći, koja je otišla približno mjesec dana prije nje, a niti kći nije bila u sukobu s pokojnim, već je bila optužena da nije obavila posao za koji je zapravo bila zadužena druga osoba. Tuženica se aktivnije uključila u bratovo liječenje nakon njegova drugog moždanog udara te se tada nalazila na Viru. O tom događaju obavijestila ju je sestrična Pongrac pet dana nakon što se dogodio, jer je sestrična s pokojnim bila vrlo bliska i čula se s njim otprilike svakih pet dana, a sestrična je o događaju saznala nakon što je nazvala tvrtku, gdje su joj rekli što se dogodilo. Tužiteljica nije osobno nazvala tuženicu kako bi je obavijestila o bratovu moždanom udaru. Od tužiteljice je primila SMS poruku vezano za doktora koji je vodio brata prilikom hospitalizacije u Vinogradskoj bolnici. Također je navela da je tužiteljica u bolnici bila prisutna kada je bratu pozlilo od drugog moždanog udara te da je drugima govorila kako je u subotu došla kod njega, jer ju je pozvao da mu nešto napravi, a budući da se već tada osjećao loše, ostala je prespavati kako bi mu u nedjelju pripremila ručak i zatim otišla kući. Tuženica je zaključila da je tužiteljica vjerojatno spavala u prizemlju kuće, jer je ondje bio postavljen krevet, što joj je rekao susjed Ivan Timek da je tužiteljica inače tako spavala. Tuženica je navela da je pokojni očito već prije drugog moždanog udara bio u lošem fizičkom stanju, jer da joj je susjeda ispričala kako je pokojni prilikom izlaska automobilom udario u susjedov retrovizor, da nije izgledao u dobrom fizičkom stanju i da ga zanosi, odvezli su ga u tvrtku, jer je rekao da tamo ide, te tuženica smatra da je očito da je pokojni brat i tada imao blaži moždani udar. Također, i knjigovođa Vesna Coha ispričala je tuženici da je pokojnom bilo loše i tjedan dana prije nego što je završio u bolnici, te tuženica smatra da je očito da nije imao osobu koja bi mu pomogla. Navela je i da je pokojni 2019., nakon izlaska iz bolnice, pao u stanu te da tada nije imao nikoga tko bi mu pomogao, što joj je ispričala sestrična Pongrac, koja ga je nekoliko puta posjetila u stanu. Tuženica je također navela da je liječnica iz Vinogradske bolnice, koja je pokojnog poznavala još iz vremena prvog moždanog udara, tijekom telefonskog razgovora rekla da zna da pokojni nema nikoga tko bi se o njemu brinuo te da bi bilo dobro da se ona kao sestra aktivira i preuzme brigu o pokojnom, jer će njegovo stanje biti znatno teže nego nakon prvog moždanog udara. Kada je razgovarala sa zaposlenicama Anđelkom Pejaković i Kristinom Besprska Zdjelarević o tome zašto se tužiteljica toliko trudi oko pokojnog brata, odgovorile su da su upravo one angažirale tužiteljicu tijekom hospitalizacije nakon drugog moždanog udara da mu pomaže, jer je ona velika

humanitarka, a da je njima dosta brige o pokojnom i da zašto pokojni ima toliko visoke račune za struju koje one plaćaju. Tuženica je navela da je tri puta dobila opomene pred ovrhu zbog računa za kuću u Šamcima te da joj je brat rekao da ona to riješi te je tada primijetila da se računi preko tvrtke plaćaju s privatnog računa pokojnog, a ne izravno s računa tvrtke. Tuženica je navela da su tužiteljicu u dva navrata odvezli kući kojom prilikom je tužiteljica rekla da pomaže pokojnom, da joj je to blizu mjesta rada, ali nije rekla da je s njim u ljubavnoj vezi ili izvanbračnoj zajednici. Tuženica je navela da je pokojni brat tijekom boravka u Vinogradskoj bolnici i stacionaru Santa Vita uglavnom bio priseban, osim povremenih razdoblja kada je zbog bakterijske infekcije primao sedative. Prilikom jedne posjete pokojnom bratu u Vinogradskoj bolnici bio je priseban te ga je pitala da li se slaže da nakon što mu se smanji CRP bude smješten u ustanovu za skrb, a potom upućen na rehabilitaciju, na što je odgovorio potvrdno. Tada mu je rekla da ga ne želi uznemiravati, ali da su direktorice s njegova privatnog računa skinule posljednjih 16.000 EUR i prenijele ih na račun Bio Aromatice te da li se slaže da preuzme brigu o njemu, pokojni je odgovorio potvrdno i da sada vidi da je radio pogreške te pristao da se preuzme brine o njemu. Tužiteljica joj je predala kofer sa bratovim osobnim stvarima, ključeve od kuće i automobila te novčanik s dokumentima, s time da je od tužiteljice tražila samo osobne stvari i dokumente. Tužiteljica joj je u bolnici rekla kako je uzela sve dokumente i ključeve kako netko ne bi provalio u kuću, a tuženica joj je odgovorila da je dobro postupila. Troškove pogreba i smještaja u Santa Viti nije posebno podmirivala, osim možda manjih izdataka za svećenika i karmine. U vezi s ostavinskim postupkom iza pokojnog tuženica je navela da ju je iznenadilo kada se tužiteljica na ostavinskoj raspravi predstavila kao pokojnikova izvanbračna supruga, u kojem postupku se nije htjela nagoditi s odvjetnikom tužiteljice, jer je rekla da tužiteljicu ne smatra izvanbračnom suprugom pokojnog brata i da joj zbog toga ne pripada nasljedstvo, osim eventualne primjerene naknade.

48. Nadalje, a vezano za između stranaka sporne činjenice, sud je proveo dokaz saslušanjem mnogobrojnih svjedoka. S obzirom na opsežnost iskaza svjedoka, sud u ovoj odluci neće iznositi cjelokupne iskaze istih, već utvrđenja koja proizlaze iz iskaza u odnosu na odlučne činjenice u konkretnoj pravnoj stvari. Pri tome valja istaknuti da sud pri ocjeni njihovih iskaza posebice uzima u obzir protek vremena od događaja o kojima su iskazivali do davanja njihovih iskaza, te nalazi životno logičnom da se svjedoci ne sjećaju točno određenih detalja o kojima su iskazivali (primjerice točnih godina, kada, koliko puta i na koji točno način su se desili određeni događaji o kojima pričaju i slično), s time da također valja uzeti u obzir da određene osobe imaju bolje i dugoročnije pamćenje od drugih, da pojedine događaje svjedoci vežu uz određene situacije koje su im bitne u njihovom životu te sve navedene okolnosti sud uzima u obzir pri ocjeni iskaza svjedoka. Također, pri ocjeni iskaza svjedoka sud uzima u obzir da se razlike u iskazima svjedoka u pogledu pojedinih okolnosti mogu objasniti različitim izvorima njihovih saznanja, s obzirom da neki svjedoci o određenim događajima iskazuju na temelju vlastitih opažanja, dok drugi svoja saznanja temelje na informacijama koje su im prenijele druge osobe. Pritom je moguće da prilikom prenošenja informacija dođe do određenih odstupanja u odnosu na izvorni događaj ili njegov kontekst, zbog čega se takve razlike ne mogu automatski tumačiti kao pokazatelj neistinitosti iskaza, već ih sud cijeni uzimajući u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja i ostale izvedene dokaze.

49. Sud u cijelosti prihvaća iskaze svjedoka Anđelke Pejaković, Kristine Besprska Zdjelarević, Ivana Jovanovića, Anice Markez, Roberta Brlečića, Željke Domitran, Tee Brkić, Damira Modrušana, Darka Galanta, Ivane Lobor (Dolić), Karmen Stepić, kao istinite i životno logične, čiji su iskazi u suglasju u odnosu na odlučne činjenice, kao i sa spisu priležećom dokumentacijom i međusobno se nadopunjuju te je riječ o svjedocima koji su prvenstveno na temelju svojih neposrednih saznanja detaljno i okolnosno iskazivali o odnosu tužiteljice i pok. Borisa Filipaja, a s obzirom da su sudjelovali u njihovom svakodnevnom životu, s time da je riječ o svjedocima koji ni na koji način nisu zainteresirani za ishod ovog postupka (sama činjenica da je svjedokinja Željka Domitran kćer tužiteljice ne dovodi u sumnju istinitost njezinog iskaza uslijed prethodno obrazloženog). Također, sud prihvaća kao istinit i životno logičan iskaz svjedoka Vesne Coha (zaposlenica Bio Aromatice d.o.o. u razdoblju od 2016.-2020. u kojoj je obavljala posao knjigovodstva, uključujući i za tvrtku Histria Aromatica d.o.o., a nakon tog razdoblja njezin knjigovodstveni servis ponovno je vodio knjige za obje firme, što čini i dan danas) temeljem prethodno obrazloženog, osim u dijelu da nema nikakva saznanja o naravi odnosa tužiteljice i pokojnoga u kojem dijelu iskaza je razvidna određena suzdržanost svjedokinje, uzimajući u obzir prihvaćene iskaze Anđelke Pejaković, Kristine Besprska Zdjelarević i Anice Markez, sve zaposlenice u Bio Aromatica d.o.o., a posebice uzimajući u obzir da je svjedokinja ovom sudu podnijela zamolbu od 29. srpnja 2025. za oslobođenjem od obveze svjedočenja zbog kojega bi mogla biti dovedena u pitanje buduća suradnja tvrtke u kojoj je zaposlena te koja i nadalje vodi knjigovodstvo za obje tvrtke pokojnoga, te posljedično mogućeg raskida suradnje od strane potencijalnog nasljednika.

50. S obzirom na u ovom postupku odlučnu činjenicu ne/postojanja izvanbračne zajednice, iskazi prethodno navedenih svjedoka (točka 49. obrazloženja) predstavljaju međusobno suglasne dokaze koji idu u prilog postojanju izvanbračne zajednice tužiteljice i pok. Borisa Filipaja, osobito u pogledu trajnosti i javnosti njihova odnosa, zajedničkog provođenja života, međusobne brige i zajedničkih planova. Tako je na temelju njihovih suglasnih iskaza utvrđeno da poznanstvo tužiteljice i pok. Borisa Filipaja seže iz vremena kada je tužiteljica bila zaposlena u tvrtki Bioaromatica d.o.o., vlasništvo pokojnoga, oko početka 2000. do 2010. kada tužiteljica odlazi u mirovinu, te da dolazi do njihova ponovnog povezivanja, jer je tužiteljica na prijedlog pokojnoga pozvana na ispomoć (pozivana je i ranije) u tvrtku početkom 2019. (iz iskaza svjedoka Anđelke Pejaković u ožujku 2019.). Iz iskaza svjedoka Anđelke Pejaković, Kristine Besprska Zdjelarević, Anice Markez i Vesne Coha utvrđeno je da se od tog dolaska tužiteljice na ispomoć u tvrtki počelo pričati o odnosu tužiteljice i pokojnoga, o njihovoj bliskosti i zajedničkom druženju (čestim odlascima tužiteljice u ured pokojnoga, o viđanju djelatnika tvrtke auta pokojnog na parkingu kod stana tužiteljice, kao i njihovom zajedničkom viđanju ispred zgrade tužiteljice, njihovim zajedničkim dolascima na posao i odlascima s posla), a da su tužiteljica i pokojni u vezi pokojni je potvrdio svjedokinji Kristini Besprska Zdjelarević na njezino pitanje da li je u vezi s tužiteljicom, te je i rekao da je tužiteljici neugodno zbog njihovih godina i da ne bi javno govorili da su u vezi. Utvrđeno je da niti tužiteljica, niti pokojni od početka njihove veze (pa sve do smrti pokojnoga) nisu bili u vezi s drugim osobama (pokojni se službeno razveo od bivše supruge tijekom 2018., a tužiteljica puno godina ranije), da od početka veze dolazi do promjena u ponašanju pokojnoga koji postaje sretniji, brižniji, mekši (zbog projekta u Istri i razvoda, odnosno poslovnih i privatnih problema bio stroži,

grublji, moglo bi se reći i bahat, mrzovoljan, depresivan), te da protekom vremena kada prestaju skrivati svoju vezu i svoj odnos svi svjedoci (točka 49. obrazloženja) na određeni način su upućeni u njihovu svakodnevnicu. Utvrđeno je da odnos zaposlenika Bioaromatice d.o.o. i Histria aromatice d.o.o. i pokojnoga nije bio samo strogo poslovan, već da je postojala neka vrsta obiteljska atmosfera, da je ima puno povjerenje u svoje zaposlenike, da je pokojni bio dosta otvorena osoba i oduvijek je volio pričati o svom privatnom svakodnevnom životu, a tako i o svakodnevici njegova suživota i odnosa sa tužiteljicom, kao i njegova odnosa sa članovima njegove obitelji. Nadalje je utvrđeno da su tužiteljica i pokojni svoj zajednički suživot organizirali na način da su živjeli u stanu tužiteljice, stanu u obiteljskoj kući pokojnoga u Šamcima tijekom 2020. (suvlasništvo pokojnoga i tuženice u većem dijelu), a koji su stan zajedno uredili (krečenje zidova, kupovina namještaja) i u Istri (na kojim mjestima su organizirali zajednička kućanstva) gdje su provodili najviše vremena na imanju pokojnoga (prvi puta zajedno su došli na imanje nakon hospitalizacije pokojnoga nakon prvog moždanog udara, od kojega se oporavio, tijekom rujna 2019.) i gdje su oboje najviše voljeli boraviti (ostajali bi i po više mjeseci, posebice ljeti, za vrijeme blagdana, povremeno zajedno ili samo tužiteljica kratko dolazili u Zagreb i vraćali se u Istru), kao i za vrijeme korone, a u počecima njihove veze pokojni je imao u najmu stan u Majke Terezije i Putinama koji je više korišten za skladištenje njegovih osobnih stvari, nego za njihov zajednički suživot. Utvrđeno je da su tužiteljica i pokojni sve zajedno radili, da su zajedno odlazili u nabavku namirnica i zajedno kuhali (što im je bio i zajednički interes), da je tužiteljica prala i peglala odjeću pokojnoga samo u Istri, jer je u Zagrebu i tvrtki pokojnoga postojala perilica rublja i bila zaposlena spremačica koja je prala i peglala odjeću pokojnoga (posebice nakon prestanka suživota sa bivšom suprugom tijekom 2016.) i prije njegova odnosa sa tužiteljicom, družili se s prijateljima, poznanicima i obitelji na imanju u Istri (svjedoci Ivan Jovanović, Damir Modrušan, Darko Galant, Robert Brlečić, Karmen Stepić) i u Zagrebu u stanu tužiteljice i kući u Šamcima (svjedoci Vesna Coha, Robert Brlečić, Mirjana Pongrac, Milan Čanžek, Željka Domitran, Tea Brkić, Ivana Lobor, Karmen Stepić), organizirali branje maslina i grožđa na imanju u Istri (tužiteljica je pomagala oko imanja u Istri na kojem je bilo puno posla zbog različitog bilja i raslinja – lavande, smilja, maslina, vinograda) ili samo odmarali u Istri, da je tužiteljica posebno brinula o zdravstvenom stanju pokojnoga po pretrpljenom prvom moždanom udaru u svibnju 2019. kada ga je svakodnevno posjećivala u Vinogradskoj bolnici i domu Ćorluka gdje je u dogovoru s pokojnim smješten po izlasku iz bolnice istoga dana (dočekala pokojnoga u stanu u Majke Terezije po izlasku iz bolnice), te brinula u pokojnom dok je bio smješten u navedenim ustanovama (donosila hranu, osobne stvari, obavještavala zaposlenike u tvrtki o zdravstvenom stanju pokojnoga), odlazila s pokojnim na razne zdravstvene preglede i brinula o lijekovima pokojnoga, brinula o pokojnom nakon operacije koljena u Aritheri i rehabilitacije koju je provodio u Istri (zajedno svakodnevno odlazili na more radi rehabilitacije koljena), kao i brinula o pokojnom za vrijeme drugog moždanog udara 11. veljače 2023. na način da je pozvala hitnu koja je prevezla pokojnog u bolnicu Sveti Duh i zajedno s pokojnim otišla u bolnicu (donijela osobne stvari pokojnoga), pozvala svjedokinju Anđelku Pejaković da donese, na traženje doktora, medicinsku dokumentaciju pokojnoga koja se inače držala u tvrtki, svakodnevno posjećivala pokojnoga (znala bi otići u posjetu zajedno sa kćeri Željkom Domitran) u Vinogradskoj bolnici gdje je prebačen i brinula o njemu (svjedokinja Kristina

Besprska Zdjelarević osobno je svjedočila da tužiteljica pokojnoga briše vlažnim maramicama, ljubi ga, masira, a kojom prilikom je bila prisutna i tuženica koja je izrazila određeno "gađenje" toj situaciji), posjetila pokojnoga zajedno sa svjedokinjom Kristinom Besprska Zdjelarević u ustanovi Santa Vita gdje je smještan odmah nakon otpuštanja iz Vinogradske bolnice, a gdje je bila potrebna prethodna najava (tužiteljica donijela pokojnom hranu). Utvrđeno je da se nakon par dana boravka pokojnoga u Vinogradskoj bolnici pojavila tuženica koja je u cijelosti preuzela brigu oko pokojnoga vezano za informiranje o zdravstvenom stanju pokojnoga od doktora od koje je od tada kao člana obitelji pokojnoga jedino bilo moguće dobiti informacije o zdravstvenom stanju pokojnoga, organiziranju smještaja pokojnoga u Santa Vitu, s time da je trošak smještaja plaćen s tekućeg računa pokojnoga (tuženica je poslala račun u tvrtku kako to proizlazi iz iskaza svjedokinje Kristine Besprska Zdjelarević), te organizacije pogreba, a u čemu se tužiteljica više nije htjela nametati zbog nastupa tuženice i izbjegavanja bilo kakvih sukoba s tuženicom, uzimajući u obzir da je zdravstveno stanje pokojnoga bilo loše i da je tuženica sestra pokojnoga, kao i zbog samog karaktera tužiteljice (nije nametljiva osoba), kao i da je tužiteljica, na zahtjev tuženice, istoj predala osobne dokumente pokojnoga i ključeve (auta, kuće, tvrtke), dok nije predala službeni mobitel pokojnoga i pinove od kartica. Što se tiče odnosa tužiteljice i pokojnoga utvrđeno je da je njihov odnos bio emotivan, izmjenjivali su nježnosti (zagrlili se i poljubili, pokojni je tepao tužiteljici, svjedok Ivan Jovanović osobno je svjedočio kada bi došao kod njih u Istru da bi znali zajedno ujutro izaći iz spavaće sobe, dok je svjedok Damir Modrušan osobno svjedočio situaciji kada je jedno jutro ušao u stan u Istri i zatekao pokojnoga i tužiteljicu u intimnoj pozi, a s obzirom da su vrata od spavaće sobe, koja se nalaze odmah kod ulaza desno, bila otvorena, o toj situaciji je ispričao Ivanu Jovanoviću, s time da oba svjedoka navode da su ulazna vrata stana bila otključana), da je pokojni svima jako lijepo govorio o tužiteljici i hvalio je (da je brižna, dobra, skromna, štedljiva, da se zaljubio pod stare dane), a govorio je i o budućim planovima s tužiteljicom da namjeravaju izgraditi kuću u Istri na dijelu brdu koji dio zemljišta je namjeravao odvojiti od tvrtke Histria aromatica d.o.o., dok je drugi dio zemljišta namjeravao prodati, a s obzirom da je pokojni mislio da će živjeti još dugi niz godina i imao je desetogodišnji plan za budućnost (iskazi svjedoka Anđelke Pejaković, Kristine Besprska Zdjelarević, Ivana Jovanovića, Željke Domitran, Damira Modrušana, Darka Galanta, Karmen Stepić), s time da je na tom dijelu već postojao iskop za kuću (iz iskaza svjedoka Damira Modrušana proizlazi da su u veljači 2023. dolazili geodeti da se sve riješi vezano za gradnju kuće), te da je tužiteljica njegova životna partnerica s kojom želi provesti život i starost (iskaz svjedokinje Anice Markez). U odnosu na financije tužiteljice i pokojnoga utvrđeno je da su nisu imali zajedničke financije u smislu zajedničkog računa, međutim, kupovali su zajedno namirnice i ostale tekuće životne potrepštine, dok je tužiteljica znala kupiti pokojnom odjevne predmete, a pokojni tužiteljici mobitel, naočale. Tužiteljica je plaćala zasebno režijske troškove za svoj stan, a pokojni za svoj. Pri tome valja navesti da je utvrđeno da pokojni nije bio vičan tehnologiji, niti se time htio baviti te da su se financijske transakcije s njegova privatnog tekućeg računa godinama (dakle, i prije početka veze s tužiteljicom) vodile u tvrtki od strane zaposlenika koji su vodili financije (svjedokinje Vesna Coha i Kristina Besprska Zdjelarević), s time da su određeni osobni troškovi pokojnoga plaćani i sa računa tvrtke, te su tako i plaćani režijski troškovi za stanove u najmu pokojnoga i za kuću u Šamcima po preseljenju pokojnoga i tužiteljice u kuću (računi za kuću glasili su na tuženicu

koja je od preseljenja mailom slala račune u tvrtku), kao i troškovi smještaja pokojnoga u Santa Viti, sve sa tekućeg računa pokojnoga, a iz kojih razloga je i svjedokinja Vesna Coha (koja je tijekom 2019. bila zadužena za financije tvrtke, a time i novčane transakcije po tekućem računu pokojnoga) jamčila kao obveznik plaćanja prilikom smještaja pokojnoga u domu Ćorluka za vrijeme kojeg je smještaja pokojni svjedokinje Anđelku Pejaković i Kristinu Besprska Zdjelarević imenovao direktoricama tvrtke kako bi na njih prenio veća ovlaštenja u vođenju tvrtku, dok se on nalazi na rehabilitaciji gdje je proveo dva mjeseca, a u koje je imao povjerenja, te na koji način su vođene i novčane transakcije-pozajmice sa tekućeg računa pokojnoga na račun tvrtke (uplate za plaćanje kredita tvrtke, s time da je predzadnja rata po kreditu dospjela na naplatu oko smrti pokojnoga). Nadalje je utvrđeno da pokojni i tuženica (sestra) nisu bili u posebice dobrim odnosima, da su između njih postojale dugogodišnje nesuglasice (posebice vezano za podjelu obiteljske kuće u Šamcima nakon smrti njihove majke, kada je prema navodima pokojnoga na prijevaru naslijedio 25% kuće), da pokojni za tuženicu nije imao lijepe riječi i kada bi je spominjao uvijek bi se uzrujao, da tuženica nije dolazila u Istru, da je pomirbu sa tuženicom izričito odbijao, te da su u razdoblju postojanja izvanbračne zajednice tužiteljice i pokojnoga postojali tek povremeni kontakti (početkom 2020. posebice vezano za useljenje pokojnoga u stan u potkrovlju u obiteljskoj kući) i susreti (za vrijeme smrti i ostavinske rasprave Ivana Vugeca, ujaka pokojnoga, kojega je pokojni zvao "vujča") pokojnoga i tuženice i da tuženica nije imala nikakvog uvida u život pokojnoga, a posebice ne njegova odnosa s tužiteljicom. Utvrđeno je da je od drugih članova obitelji pokojni jedino spominjao bratića Josipa/Jožu (posjetio pokojnoga u Istri, znao doći u tvrtku), pok. ujaka kojega je pokojni posjećivao, sestričnu Mirjanu Pongrac koja da ga ponekada nazove, dok druge članove obitelji nije spominjao, te povremeno spomenuo bivšu suprugu Mirjanu Banko s kojom se razišao u lošim odnosima i prekinuo kontakte te kojoj je zabranio dolazak na imanje u Istru zbog miješanja u poslove pokojnoga, a koja je znala nazvati pokojnoga (iskazi svjedoka Damira Modrdušana i Darka Galanta). Utvrđeno je da je pogreb pokojnoga organizirala tuženica i da je pokojni sahranjen u grob u Krapinskim toplicama, iako pokojni tamo nije htio biti pokopan (vezano za to grobno mjesto imao je nesuglasice sa tuženicom koja mu je slala uplatnice za grobno mjesto, a s čime pokojni nije htio imati nikakve veze), već je njegova želja bila da bude pokopan u Istri, da je tužiteljica nudila tuženici svoje grobno mjesto u Vrapču, na što tuženica nije pristala, da je tuženica podmirila troškove pogreba na način da su sa tekućeg računa pokojnoga sa račun tuženice uplaćena novčana sredstava u iznosu od 3.000,00 EUR (tuženica se složila s uplatom navedenog iznosa) za troškove pogreba od strane zaposlenica tvrtke, da na osmrtnici nije bila navedena tužiteljica, niti djelatnici tvrtke, da je tuženica s obitelji stajala uz odar pokojnoga, dok je tužiteljica stajala sa strane sa zaposlenicima tvrtke, da je svjedokinja Željka Domitran (kćer tužiteljice) bila zdravstveno spriječena doći na grob (njezini sinovi su u to vrijeme bili u inozemstvu), da su organizirane karmine na kojima su bili tužiteljica, djelatnici tvrtke i prijatelji iz Istre te da je tuženica nakon smrti pokojnoga donijela osobne stvari tužiteljici iz kuće u Šamcima. Također, utvrđeno je da tužiteljica nije nudila svjedoku Darku Galantu naknadu za svjedočenje u ovom postupku, niti je od bilo koga u Istri čuo da bi tužiteljica nudila naknade za svjedočenje.

51. Iz iskaza svjedoka Mirjane Pongrac, Milana Čanžeka, Bože Mikuša, Renate Očič, Josipa Očića, Mihaela Banko, Mirjane Banko, Ivana Timeka i Danijele Vlahović

sud je utvrdio da isti nemaju nikakvih neposrednih saznanja o odnosu tužiteljice i pok. Borisa Filipaja, jer nisu sudjelovali u svakodnevnom životu pokojnoga i tužiteljice, niti tužiteljicu osobno poznaju (svjedoci Mirjana Pongrac, sestrična pokojnoga, i Milan Čanžek, prijatelj svjedokinje, vidjeli su tužiteljicu na dva ručka, a svjedok Mirjana Pongrac u njezinom domu i prilikom posjete tužiteljice i pokojnoga te posjete tužiteljice i svjedokinje Kristine Besprska Zdjelarević, te svjedok Ivan Timek, susjed u kući preko puta kuće pokojnoga u Šamcima koji je viđao tužiteljicu oko kuće i prilikom jednog posjeta u kući pokojnoga), te stoga sud ne prihvaća kao istinite i životno logične iskaze svjedoka Mirjane Pongrac, Milana Čanžeka, Bože Mikuša, Renate Očič, Josipa Očića, Mihaela Banko, Mirjane Banko, Ivana Timeka u dijelu u kojem opisuju nepostojanje izvanbračne zajednice tužiteljice i pokojnoga, učestalost kontakata sa pokojnim i odnosu pokojnoga i tuženice, a čiji iskazi su proturječni i u međusobnoj suprotnosti, kao i u suprotnosti sa iskazima ostalih prihvaćenih svjedoka i spisu priležećom dokumentacijom, dok u preostalim dijelovima sud prihvaća njihove iskaze kao istinite i životno logične, jer su u suglasju sa iskazima ostalih prihvaćenih svjedoka i spisu priležećom dokumentacijom. Sud ne prihvaća iskaze svjedokinje Mirjane Pongrac, Bože Mikuša, Renate Očić i Josipa Očića u dijelu kojem opisuju učestalost kontakata s pokojnim od 2019. nadalje (iz iskaza svjedokinje Mirjane Pongrac proizlazi da su se viđali svaki tjedan ili vikend i da bi se često čuli, iz iskaza svjedokinje Renate Očić proizlazi da su se viđali bar jednom mjesečno, iz iskaza svjedoka Josipa Očića, supruga Renate Očić, proizlazi da je pokojni nakon početka korone dolazio kod njih povremeno na ručak, a da se tijekom korone nisu viđali s pokojnim, te iz čijeg iskaza proizlazi da je sa suprugom posjećivao jednom tjedno pokojnoga u Ćorluki, dok svjedokinja Renata Očić kaže da su ga posjetili par puta, a u toj ustanovi je pokojni bio smješten dva mjeseca, zatim iz iskaza svjedoka Mihaela Banko proizlazi da je posjetio pokojnoga u bolnici tijekom hospitalizacije 2019., dok iz kasnijeg iskaza svjedoka proizlazi da s pokojnim nije bio u kontaktu od kada se pokojni odselio od njegove majke Mirjane Banko do kolovoza 2021. kada je sreo pokojnoga u dućanu u Rovinju, kao i da je učestalo kontaktirao njegovu majku, a iz iskaza svjedokinje Mirjane Banko proizlazi da su pokojnoga u bolnici tijekom hospitalizacije posjetili njezini sinovi, kao i da ju je pokojni kontaktirao jednom tjedno od razvoda 2018. do prodaje stana 2021., a nakon toga rjeđe, iako i nadalje učestalo, te da je pokojni zvao nju u 90% slučajeva), s obzirom na proturječne u zagradi prethodno opisane navode svjedoka, kao i iskaze prihvaćenih svjedoka na temelju kojih je utvrđeno da su u razdoblju od 2019. nadalje tužiteljica i pokojni većinu vremena provodili u Istri, gdje bi znali boravili duže razdoblje, da pokojni uopće nije spominjao članove obitelji (osim sestričnu Mirjanu Pongrac koja ga povremeno zove), kao niti bivšu suprugu Mirjanu Banko s kojom zapravo više nije niti bio u osobitom kontaktu (osim vezano za prodaju stana). Vezano za odnos pokojnoga i tuženice sud ne prihvaća navedene dijelove iskaza Mirjane Pongrac, Bože Mikuša, Renate Očić i Josipa Očić iz kojih proizlazi da je njihov odnos, unatoč svađama, bio dobar i bratski, jer upravo suprotno proizlazi iz iskaza ostalih prihvaćenih svjedoka iz kojih je utvrđeno da je pokojni za tuženicu govorio samo pogrdne riječi i nije o tuženici imao dobro mišljenje te je izričito odbijao mogućnost da se pomire te s kojom nije zapravo bio u osobitom kontaktu. Također, nije prihvaćen kao istinit dio iskaza svjedokinje Mirjane Pongrac da joj je tužiteljica osobno ispričala (par dana nakon moždanog udara) da je na dan moždanog udara došla kod pokojnoga koji ju je zvao da dođe kod njega, a s obzirom da je tužiteljica živjela

s pokojnim kako je to utvrđeno iz iskaza ostalih prihvaćenih svjedoka (pokojni je dan prije moždanog bio u firmi i pričao da ide u dućan kupiti stvari za ručak za idući dan, a kasnije je nazvao i ispričao da su kupili teletinu kako to proizlazi iz iskaza Kristine Besprska Zdjelarević). Sud ne prihvaća kao istinit iskaz svjedoka Ivana Timeka u dijelu u kojem navodi da tužiteljica nije živjela s pokojnim u kući i da je pomagala pokojnom, jer je riječ o susjedu koji nema nikakvih saznanja o svakodnevnom životu pokojnoga i tužiteljice s kojima nije ulazio u nikakve intimnije razgovore, popričao je s pokojnim svega 2-3 puta preko ograde (pokojni mu samo rekao da mu treba pomoć) i jednom prilikom bio u kući pokojnoga kako bi pomogao, a tada je u kući susreo i tužiteljicu, koju je znao i viđati oko kuće, da donosi i odnosi namirnice, te na osnovu navedenoga nije mogao izvesti nikakve zaključke o odnosu tužiteljice i pokojnoga. Također, sud ne prihvaća kao istinit i životno logičan iskaz svjedokinje Danijele Vlahović u dijelu da je pokojnoga u Santa Viti posjećivala sestrična iz bolnice u Krapinskim toplicama (riječ je o svjedokinji Mirjani Pongrac), čak više od jednom dnevno, s time da je svjedokinja Mirjana Pongrac iskazala da je bila u jednoj posjeti, dok je svjedokinja Renata Očić (isto sestrična pokojnoga, iako je ista u mirovini) iskazala da ga je posjetila dva puta, a i posjete su se morale najaviti par dana unaprijed, kao niti dio iskaza o iznuđivanja potpisa pokojnoga od strane dvije direktorice, a s obzirom da je o navedenom saznala od tadašnje djelatnice ustanove, s time da točan događaj nije znala opisati, kao i da je o tome obavijestila telefonski tuženicu, dok tuženica navedeni događaj uopće nije spomenula u svom iskazu. U odnosu na iskaze svjedoka Mihaela Banko i Mirjane Banko valja istaknuti da je iz način iznošenja njihovih iskaza razvidno da su opterećeni ranijim situacijama vezanima za sudjelovanje u vođenju projekta na imanju u Istri, kao i načinu prestanka braka pokojnoga i svjedokinje Mirjane Banke, da oboje na određeni način zamjeraju pokojnome, te stoga sud ne prihvaća kao istinite dijelove njihova iskaza o ponudama tužiteljice u vidu naknade ljudima u Istri da svjedoče u njezinu korist u ovom postupku, jer navedeno nije utvrđeno niti jednim dokazom izvedenim tijekom ovog postupka, niti je tuženica iznosila takve navode u svom iskazu (niti tijekom postupka nakon iznošenja svog iskaza), niti je tuženica u svezi navedenoga predlagala provođenje ikakvih dokaza.

52. U preostalim dijelovima njihova iskaza (osim prethodno obrazloženog iz točke 51. obrazloženja) sud prihvaća kao istinite i životno logične iskaze svjedoka Mirjane Pongrac, Milana Čanžeka, Bože Mikuša, Renate Očič, Josipa Očića, Mihaela Banko, Mirjane Banko, Ivana Timeka i Danijele Vlahović, u kojim su dijelovima njihovi iskazi u suglasju s iskazima ostalih prihvaćenih svjedoka i spisu priležećom dokumentacijom. Pri tome valja istaknuti da okolnost da je pokojni tužiteljicu članovima obitelji te svjedocima Mihaelu Banko i Mirjani Banko (bivšoj supruzi i njezinom sinom), s kojima nije održavao bliske i učestale kontakte, predstavljao kao prijateljicu, odnosno da im je govorio kako mu ona pomaže u čišćenju i zbog njegova zdravstvenog stanja (sud nema razloga sumnjati u vjerodostojnost njihova iskazivanja o sadržaju razgovora koje su vodili s pokojnim, a s obzirom da su svjedoci u navedenom dijelu suglasno iskazivali), sud cijeni u kontekstu ukupnih odnosa pokojnog s tim osobama, a ne izdvojeno od ostalih utvrđenih okolnosti. Naime, iz provedenih dokaza proizlazi da pokojni s navedenim svjedocima nije bio u takvom odnosu bliskosti da bi s njima redovito dijelio pojedinosti iz svojega privatnog i intimnog života (njihov odnos nije bio osobito blizak i njihovi kontakti nisu bili učestali). Stoga činjenica da je tim osobama odnos s tužiteljicom prikazivao na navedeni način ne mora nužno

odgovarati stvarnoj prirodi i sadržaju njihova odnosa, niti navedeno predstavlja dostatnu osnovu za zaključak da je njihov odnos bio ograničen na pružanje pomoći, već je stvarnu prirodu i sadržaj njihova odnosa sud utvrdio ocjenom svih provedenih dokaza, osobito iskaza svjedoka koji su imali neposredna saznanja o njihovu zajedničkom životu i svakodnevnim odnosima, a čije je iskaze sud prihvatio kao uvjerljive i vjerodostojne.

53. S obzirom na prihvaćene iskaze svjedoka, sud prihvaća kao istinit i životno logičan u cijelosti iskaz tužiteljice, a s obzirom da je isti u suglasju s iskazima prihvaćenih svjedoka i spisu priležećom dokumentacijom, te iskaz tuženice u dijelu u kojem je u suglasju s prihvaćenim iskazima tužiteljice i svjedoka, dok u preostalom dijelu u kojem opisuje nepostojanje zajedničkog suživota i izvanbračne zajednice tužiteljice i pokojnoga, kao i svoj odnos s pokojnim, sud ne prihvaća iskaz tuženice kao istinit i životno logičan, jer ista nema nikakvih neposrednih saznanja o odnosu tužiteljice i pokojnoga u čijim životima nije sudjelovala, sa pokojnim je u razdoblju od 2019. do njegove hospitalizacije u bolnici svibnju 2023. bila tek u povremenom kontaktu, s time da tuženica i pokojni u tom razdoblju nisu niti bili u osobito dobrim odnosima, a u kojim dijelovima je iskaz u suprotnosti i s iskazima ostalih svjedoka.

54. Na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka, kao i između stranaka nespornih činjenica, sud je nedvojbeno utvrdio da su tužiteljica i pok. Filipaj svoju vezu započeli tijekom travnja 2019. (iako njihovo poznanstvo seže još od početka 2000. od kada je tužiteljica počela raditi u tvrtki pokojnoga sve do odlaska u mirovinu 2010.), a koji su odnos od početka skrivali, iako je bliskost njihova odnosa od samih početaka bila vidljiva zaposlenicima tvrtke Bio Aromatica d.o.o. gdje su svakodnevno radili (tužiteljica je po pozivu pokojnoga došla na ispomoć), od kada su postali nerazdvojeni i započeli zajednički život koji je trajao neprekidno sve do smrti pokojnoga, 31. svibnja 2023. U vrijeme trajanja izvanbračne zajednice niti tužiteljica, niti pokojni nisu bili u bračnoj ili izvanbračnoj zajednici s drugim osobama. Utvrđeno je da su tužiteljica i pokojni u početku njihove veze boravili u stanu tužiteljice u Samoborskoj cesti 160 koji se nalazi u neposrednoj blizini tvrtke Bio Aromatica d.o.o. u Samoborskoj cesti 145, da je pokojni prvotno imao unajmljen stan u Majke Terezije 4, a od 1. prosinca 2019. u Putinama 1 te koji su unajmljeni stanovi prvenstveno korišteni za skladištenje osobnih stvari pokojnoga (stan tužiteljice je premali), slijedom čega prilikom ugovaranja najma stana u Putinama pokojni i sklapa ugovora o najmu za samostalan suživot, a u kojim je stanovima pokojni znao sam prenoćiti (češće u stanu u Putinama), a povremeno su u istima znala oboje boraviti, dok tijekom 2020., nakon dogovora pokojnoga s tuženicom, započinju zajednički život u stanu u obiteljskoj kući pokojnoga u Šamcima 8u Gornjem Vrapču (suvlasništvo tuženice u 2/3 dijela i pokojnoga u 1/3 dijela, s pravom pokojnoga na korištenje stana u potkrovlju, a koja je kuća prethodno bila na prodaju), s time da zapravo kroz cijelo vrijeme trajanja izvanbračne zajednice tužiteljica i pokojni najviše vremena provode na imanju pokojnoga u stanu u Istri (Pižanovac) gdje organiziraju zajednički život (zadržavaju se i kroz duža razdoblja, odlaze u Zagreb na par dana te se vraćaju u Istru zajedno ili sama tužiteljica), a gdje odlaze i tijekom korone, s time da su zabrane o napuštanju mjesta prebivališta bile propisane u razdoblju od 23. ožujka 2020. sukladno Odluci o zabrani napuštanja mjesta prebivališta i stalnog boravka u Republici Hrvatskoj (Narodne novine broj 35/20) do 11. svibnja 2020. sukladno Odluci o stavljanju izvan snage odluke o zabrani napuštanja mjesta prebivališta i stalnog boravka u republici hrvatskoj, te

u razdoblju od 23. prosinca 2020. sukladno Odluci o zabrani napuštanja županije prema mjestu prebivališta ili boravišta u Republici Hrvatskoj (Narodne novine broj 141/20) do 29. prosinca 2020. sukladno Odluci o stavljanju izvan snage odluke o zabrani napuštanja županije prema mjestu prebivališta ili boravišta u Republici Hrvatskoj (Narodne novine broj 147/20), u kojim razdobljima tužiteljica i pokojni niti ne borave u Istri kako je to utvrđeno iz iskaza tužiteljice i ispisa prolazaka za ENC uređaj za Bioaromatica d.o.o. (pokojni je vozio osobno vozilo u vlasništvu navedene tvrtke, dok tužiteljica nije vozila i nije imala u vlasništvu osobno vozilo). Utvrđeno je da je tužiteljica imala prijavljeno prebivalište na adresi Samoborska cesta 160, a pokojni na adresi Rovinj, Ulica Antonija Bazzarinija 4A, a nakon prodaje stana u Rovinju (stečenog u braku s bivšom suprugom Mirjane Banko od koje se službeno razveo tijekom 2018.) tijekom 2021. na adresi obiteljske kuće u Zagrebu, Šamci 8, a koji je ključ kuće tužiteljica imala u posjedu i koji je predala tuženici, na njezin zahtjev, za vrijeme boravka pokojnoga u bolnici 2023. Što se tiče odnosa tužiteljice i pokojnoga sud je utvrdio da je između njih postojala emotivna veza i da su namjeravali provesti zajedno ostatak života, da su u početku zajedničkog života razgovarali o vjenčanju, ali je isto izostalo zbog raznih životnih okolnosti (korona, zdravstvene tegobe pokojnoga, poslovi oko imanja u Istri), te da im službeno ozakonjenje veze nije niti bilo bitno, da je njihov odnos bio lijep i skladan, da su zajedno odlazili na posao i s posla u tvrtki Bio aromatica d.o.o., da su se družili s obitelji i prijateljima koji su ih posjećivali u Istri i Zagrebu, da su zajedno odlazili u nabavku namirnica i kuhali, da je tužiteljica brinula o kućanstvu (tuženica dostavlja u spis fotografije s hranom i lijekovima, te iako iz istih nije moguće utvrditi razdoblje, niti mjesto odakle potječu, sve i ukoliko su iste snimljene nakon smrti u kući pokojnoga valja navesti da su pokojni i tužiteljica dosta vremena provodili u Istri, slijedom čega je moglo doći do isteka roka trajanja hrane i lijekova, a što samo za sebe ne znači da tužiteljica nije vodila brigu o kućanstvu i pokojnom), kao i obavljala potrebne poslove na imanju u Istri (brinula o vrtu i raznom raslinju, vinogradu, maslinama), da je pokojni pomogao tužiteljici za vrijeme dok je vodila brigu o bolesnom ocu (vozio je do oca), da su zajedno planirali izgraditi kuću na imanju u Istri na dijelu zemljišta (po prodaji dijela zemljišta u kojem smislu su angažirani i geodeti, ali su vezano za prodaju postojale određene poteškoće), a na kojem su već postojali i određeni iskopi. Vezano za navode pokojnoga da će imovinu pokojnoga naslijediti njegova sestra i nećaci, utvrđeno je da je očito da nije postojala takva stvarna namjera pokojnoga (pokojni ni na koji način nije oporučno raspolagao svojom imovinom), a uzimajući u obzir utvrđenja o planovima pokojnoga za budući život koji su uključivali samo tužiteljicu. Nadalje je utvrđeno da su tužiteljica i pokojni, iako nisu imali zajednički račun, dijelili zajedničke financije na način da su zajedno odlazili u kupovinu namirnica i ostalih životnih potrepština, kao i kupovali jedan drugome poklone, da su zajedno uredili stan u kući u Šamcima (krečenje i kupnja određenih pokretnina), dok su režijske troškove plaćali zasebno (tužiteljica za svoj stan, a pokojni za unajmljene stanove i kuću u Šamcima), navedeno uslijed okolnosti da su se financije pokojnoga, a tako i režijski troškovi, vodile u tvrtki Bioaromatica d.o.o., od strane zaposlenica koje su vodile financije tvrtke, i to puno prije početka veze i zajedničkog suživota tužiteljice i pokojnoga. Također je utvrđeno da je tužiteljica vodila osobitu brigu o pokojnom zbog njegovih zdravstvenih tegoba, te je tako nakon što je pokojni pretrpio moždani udar u Istri (tužiteljica se tada nalazila u Zagrebu, jer je radila na ispomoći u tvrtki) i po primitku pokojnoga u Vinogradsku bolnicu 22. svibnja 2019. tužiteljica odmah došla u bolnicu i

svakodnevno posjećivala pokojnoga u bolnici te brinula o njemu (donosila hranu i osobne stvari) te informirala o zdravstvenom stanju pokojnoga zaposlenike u tvrtki, da se pokojni oporavio od moždanog udara, ali je po izlasku iz bolnice 7. lipnja 2019. u stan na adresi Majke Terezije 4 (na 2. katu, bez lifta) pokojni uvidio da sam, a niti tužiteljica sama (zbog njegove građe i težine te problema s koljenima i time otežanog kretanja) ne može o njemu brinuti (pokojni je tog dana i pao u stanu), kontaktirao u firmu svjedokinju Vesnu Coha da se pronađe dom za rehabilitaciju, što je učinjeno isti dan, jer je svjedokinja Anica Markez imala vezu u domu Ćorluka, gdje je i prebačen sanitetskim prijevozom istoga dana, u kojem je dom bio na smještaju do 8. kolovoza 2019., u kojem ga je domu tužiteljica svakodnevno posjećivala i brinula o njemu (donosila hranu i osobne stvari), te je kao obveznica plaćanja ugovor o smještaju u dom supotpisala Vesna Coha koja je jamčila za plaćanje obveze smještaja, jer su sve privatne stvari pokojnoga i inače vođene iz firme te su i troškovi doma plaćeni iz tvrtke, a pokojni se za vrijeme boravka u bolnici oporavio i bio zdravstveno sposoban potpisati ugovor o smještaju radi svoje rehabilitacije, slijedom čega nije bilo nikakve osnove da to čini tužiteljica. Vezano za navode iz dopisa Doma za starije osobe Sanatorij Ćorluka od 23. veljače 2024. da je pokojni naveo da živi sam na adresi Samoborska cesta 145 kao podstanar, valja navesti da navedeno ne proizlazi iz dokumentacije navedenog doma i sklopljenog ugovora, a nije životno logično da je pokojni izjavio (u vrijeme primitka u dom bio je potpuno priseban) da živi sam na adresi Samoborska cesta 145 koja je adresa inače adresa sjedište tvrtke Bioaromatica d.o.o., dakle, ne nikakvog stana, a sve i da je pokojni dao izjavu da živi sam, u navedeni dom je smješten u početku veze s tužiteljicom kada još i nisu javno govorili o svojoj vezi, s time da niti u medicinskoj dokumentaciji Vinogradske bolnice iz 2019. nigdje ne proizlazi da bi pokojni živio sam, niti postoji uopće takva rubrika i nije bilo nikakva potrebe za navođenjem takvih navoda. Utvrđeno je da je nakon izlaska pokojnoga iz doma Ćorluka tužiteljica nadalje nastavila voditi brigu o zdravstvenom stanju pokojnoga zajedničkim odlascima na liječnike preglede, vođenjem brige oko lijekova pokojnoga, nakon operacije koljena pokojnoga u srpnju 2021. prilikom rehabilitacije pokojnoga u Istri te po pretrpljenom moždanom udaru 11. veljače 2023. (pozivom hitne pomoći, odlaskom u bolnicu prilikom prijema pokojnoga u bolnicu, pribavljanjem njegove medicinske dokumentacije koja se većinom nalazila u tvrtki, svakodnevnim odlascima u bolnicu gdje donosi pokojnom hranu i osobne stvari te vodi brigu oko higijene pokojnoga, da ne obavještava članove obitelji pokojnoga o njegovu zdravstvenu stanju, jer se pokojni tome izričito protivio, da po smještaju pokojnoga u ustanovu Santa Vita 22. svibnja 2023. posjećuje pokojnoga 26. svibnja 2023., termin dobiven od strane ustanove zbog potrebe obvezne najave posjeta, i donosi hranu pokojnome, a u kojoj ustanovi dolazi do smrti pokojnoga 31. svibnja 2023. uslijed čega tužiteljica ne uspijeva ponovno posjetiti pokojnoga zbog obvezne najave posjeta (2-3 dana unaprijed). U odnosu na medicinsku dokumentaciju Vinogradske bolnice u kojoj se pokojni nalazi po pretrpljenom drugom moždanom udaru 11. veljače 2023., a koja je pisana po otpustu pokojnoga iz bolnice, navedena je kao skrbnik i kontakt osoba tuženica, da pokojni živi sam i da pokojnom po otpustu iz bolnice nitko ne može pružiti pomoć, dok je pod bračno stanje navedeno nepoznato, a iz koje dokumentacije nije moguće utvrditi da su takvi podaci unijeti prema izjavi samog pokojnoga (koji je bio pri svijesti), a da bi takvi podaci bili unijeti prema iskazima pokojnoga posebice je dovedeno u sumnju, jer je u istoj dokumentaciji navedeno da su u

skrb pokojnoga do prijama u bolnicu bili uključeni članovi obitelji, koja činjenica nije utvrđena tijekom postupka niti iz jednog provedenog dokaza. Također je utvrđeno da je po dolasku tuženice u Vinogradsku bolnicu nakon par dana nakon što je pokojni završio u bolnici (o navedenom je obaviještena od strane svjedokinje Mirjane Pongrac) tuženica preuzela brigu o zdravstvenom stanju pokojnoga u smislu kontaktiranja liječnika (nesporno je da je tužiteljica uputila tuženici SMS poruku o podacima doktora koji vodi pokojnoga), o organizaciji smještaja u ustanovu Santa Vita i organizaciji pogreba pokojnoga, te u navedenim segmentima tužiteljica više ni na koji način nije mogla sudjelovati, jer se tuženica tome usprotivila i nije dopuštala tužiteljici da na bilo koji način sudjeluje u organizaciji posljednjih dana života pokojnoga, kao i nakon njegove smrti, slijedom čega tužiteljica nije bila navedena na osmrtnici, a niti djelatnici tvrtke pokojnoga (iako su svi bili kao obitelj koji su i sami dali izraditi osmrtnicu kao posljednji ispraćaj direktoru, odnosno pokojnom), s time da je vezano za pogreb pokojnoga tuženica odlučila da se pokojni sahrani u grobnicu u Krapinskim toplicama, iako se pokojni za života tome protivio, što je tužiteljica i rekla tuženici i predložila da se pokojni sahrani u njezinu grobnicu, a što je tuženica izričito odbila. Iz navedenih razloga utvrđeno je da tužiteljica na pogrebu nije stajala uz odar pokojnoga, već sa strane sa ostalim zaposlenicima iz tvrtke i prijateljima pokojnoga, te da su tužiteljica, zaposlenici iz tvrtke i prijatelji pokojnoga (bez tuženice i drugih članova obitelji pokojnoga) zajedno bili na karminama. Utvrđeno je da tuženica nije podmirila troškove smještaja pokojnoga, niti troškove pogreba, a koji su plaćeni s računa pokojnoga.

55. Iz navedenih utvrđenja razvidno je da je odnos tužiteljice i pok. Borisa Filipaja od početka njihove veze prerastao u duboku emocionalnu i životnu povezanost, s obilježjima trajne izvanbračne zajednice. Njihov odnos bio je ispunjen međusobnom ljubavi, poštovanjem, brigom i podrškom, sve do smrti pok. Borisa Filipaja dakle, razvili su snažnu emocionalnu povezanost i funkcionirali su kao obitelj, unatoč tome što nisu bili formalno u bračnoj zajednici. Također, između njih je postojala ekonomska zajednica – dijelili su troškove i zajedno vodili domaćinstvo te su imali zajedničke planove za budućnost. Sve to ukazuje na odnos koji je nadilazio običnu prijateljsku ili susjedsku povezanost te se može usporediti s izvanbračnom zajednicom u smislu uzajamne brige i životnog zajedništva.
56. Ujedno valja istaknuti da za utvrđenje postojanja izvanbračne zajednice nije presudno da li je tužiteljica imala formalno prijavljeno prebivalište ili boravište na adresi pok. Borisa Filipaja, a koje nesporno nije imala prijavljeno, već je nužno utvrditi da li je doista postojala zajednica života, a što je u konkretnom slučaju sud utvrdio.
57. Također, činjenicu postojanja/nepostojanja izvanbračne zajednice tužiteljice i pok. Borisa Filipaja sud ne cijeni s osnove zahtjeva koje je tužiteljica mogla postaviti u ostavinskom postupku iza pokojnoga, kao niti s osnove mogućnosti korištenja prava sukladno odredbi čl. 22. Zakona o mirovinskom osiguranju, već ukupnosti svi životnih okolnosti koje su postojale u odnosu tužiteljice i pokojnoga za vrijeme života pokojnoga.
58. Slijedom navedenog, primjenom odredbe čl. 8. ZN i čl. 11. ObZ-a sud je utvrdio da su tužiteljica i pok. Boris Filipaj neprekidno živjeli u izvanbračnoj zajednici od travnja 2019. do smrti pokojnog, 31. svibnja 2023. te je stoga tužbeni zahtjev utvrdio osnovanim.
59. Stoga je odlučeno kao u točki I izreke presude.

60. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155 ZPP-a i tužiteljici su utvrđeni troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku, prema vrijednosti predmeta spora određenoj u tužbi u iznosu od 6.636,14 EUR, i to za sastav tužbe od 29.2.2024. 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, Narodne novine broj 138/23 - dalje OT), za sastav podneska od 3.7.2024., 5.9.2024., 27.1.2026. 100 bodova za svaku radnju (Tbr.8/1 OT), za zastupanje na ročištu 6.9.2024., 12.11.2024., 17.2.2025., 7.4.2025. 1.9.2025., 2.3.2026., 4.5.2026., 15.9.2026. 100 bodova za svaku radnju (Tbr.9/1 OT), za zastupanje na ročištu 24.11.2025. 25 bodova (Tbr.9/5 OT), jer je isto odgođeno prije početka raspravljanja, što uz važeću vrijednost jednog boda od 2,00 EUR (Tbr.54 OT) i pripadajući PDV (Tbr.46 OT) iznosi 3.652,50 EUR. Priznat je i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 56,41 EUR. Ukupno je, dakle, utvrđen trošak postupka u iznosu od 3.118,91 EUR.
61. Nije priznat trošak za sastav podneska od 13.3.2024., 27.6.2024., jer isti nisu bili potrebni za vođenje postupka u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a. Također, nije priznat trošak za sastav podneska od 28.1.2026., jer isti ne prileži spisu (spisu prileži podnesak od 23.1.2026., dok je priznat trošak za podnesak od 27.1.2028.).
62. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki II izreke presude.

U Zagrebu 30. listopada 2026.

Sudac
Nataša Marahovec Kantarević

NATAŠA MARAHOVEC KANTAREVIĆ

Elektronički potpisano: 30.10.2026T11:45:01 (UTC:2026-10-30T10:45:01Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 2db94942-ec13-43a7-b592-c64164b410b0
Općinski građanski sud u Zagrebu

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU
Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna strana može podnijeti u roku 15 dana od dana dostave presude žalbu županijskom sudu. Žalba se ulaže putem ovoga suda e-komunikacijom.

DN-a
1. Pun. tužitelja uz rj. o naplati sudske pristojbe za presudu
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-70698**

Kontrolni broj: **0443b-e0811-25bff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
**https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti**

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.